

JUMALA RAHVAS SAAB ALGUSE

Pühapäevakooli materjalid

JUMALA RAHVAS SAAB ALGUSE

Pühapäevakooli materjalid
üheksaks õppetunniks

Tallinn 2006
Eesti Metodisti Kirik

Armas pühapäevakooliõpetaja,

Jumal on andnud Sulle imelise vastutuse lapsi õpetada. Vastutuse jagada Jumala armastuse sõnumit. Me palvetame, et see raamat võiks olla oluline tööriist Sinu õpetajatöös. Tahame jätkuvalt Sinu eest Jumalat tänada ning ühineda Sinuga palvetes, et saaksid Jumalalt juhatust ja tarkust, kui astud laste ette.

Õnnistussooviga,
Joy Carr ja Shirley Wu

Eestikeelse materjali süvendamise, sobivasse vormi kohandamise ning rohkete mõttelist ja käelist tegevust pakkuvate materjalide lisamisega tegeles töögrupp koosseisus Külli Kuusemaa, Sirli Lahi, Lii Lilleoja, Pille Mägila, Piibe Piirma, Urve Pärnamets ja allakirjutanu. Tegeluslehed ja materjali tervikuna kujundas ning pildid joonistas Piibe Piirma. Suur-suur tänu kõigile vaevanägijatele!

*Meeli Tankler
Töögrupi koordinaator*

Tallinn, 2006

KUIDAS SEDA RAAMATUT KASUTADA

See raamat kuulub kolme-aastasesse laste pühapäevakooli materjalide tsükklisse.

Suunatud eelkõige 6-9 aastastele, on materjal vastavalt kohandades sobiv ka pisut noorematele või vanematele. Iga õppetund jaguneb kaheks pooleks. Esimene pool teenib õpetaja isikliku vaimuliku kasvamise eesmärgi ning aitab tunniks ette valmistuda. Teine pool on konkreetselt laste õpetamiseks kasutatav materjal.

Heidame pilgu materjali ülesehitusele:

Tegemist on õppetundide tsükliga, mis keskenduvad ühtsele teemale, kuid samas on igal õppetunnil oma teema. Selline ülesehitus aitab õpetajal ja lastel keskenduda mitme pühapäeva vältel ühele peamisele teemale. Igal õppetunnil on järjekorranumber ja oma pealkiri.

ESIMENE POOL: TUNNIKS ETTE VALMISTAMINE

1. PEAMINE MÕTE: Igal õppetunnil on üks kandev mõte. Sissejuhatus, Piiblitekst, tegelused ja lõpupalve/ülistuse osa koonduvad kõik selle teema ümber.

2. PIIBLITEKST: Iga õppetunni keskpunktis on piiblilugu või -sõnum. Mõnikord peaks õpetaja selle otse Piiblist lugema, teinekord soovitakse aga lugu oma sõnadega jutustada. Mõne õppetunni puhul on piiblilugu kohandatud eale vastavasse kõnepruuki.

3. PIIBLI TAUSTATEAVE JA OLULISED TERMINID: Informatsioon konkreetses õppetunnis kasutatava piibliteksti sügavamaks mõistmiseks. Ära on toodud ka võtmesõnad või terminid õppetunni sisus, mida lapsed peaksid tundma ja mõistma.

4. NÄITLIK MATERJAL: Viidatud on materjali juurde kuuluvatele värvipiltidele (lisas) ning antakse ka soovitusi õpetajale, milliste piltidega (või muude näitlike vahenditega) saaks tundi huvitavamaks muuta.

5. ÕPETAJA ISIKLIK VAIKUSHETK: Meie usk on arenev protsess. See osa on toeks õpetaja isiklikule usulisele arengule. Piibli kirjakohtad ning mõtisklused nende üle keskenduvad õppetunnis käsitletavale piiblitekstile.

TEINE POOL: ÕPPETUND

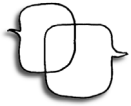
1. SISSEJUHATUS: Iga õppetund algab sissejuhatusega. Sissejuhatus on kujundatud nõnda, et see annaks lastele tunde: õppetund on nendele mõeldud ja puudutab neid..

2. TEEMA KÄSITLUS: Piibliloo või -sõnumi õpetamiseks on kasutatud erinevaid meetodeid ja tegelusi. Õppematerjal pakub igaks tunniks välja sobiva keelekasutuse ja sellised õpetamise meetodid, mis on lastele arusaadavad.

3. TEGELUSED: Siin soovitatud tegeluste eesmärgiks on aidata lastel tunnis õpitud korrata ning selgusele jõuda, kuidas Piibli sõnum nende endi eludega seostub. Lisas on iga tunni tegelusteks vajalikud joonised ja šabloonid, pildid värvimiseks, samuti tegeluslehed tunni kohta, mida õpetaja võib ise igale õpilasele paljundada.

Need kannavad vastava tunni järjekorranumbrit ja tunni materjalid on neile viidatud.

Tegelused on märgistatud erinevate sümbolitega, mis tähistavad vastavalt arutelu, mängu, küsimustele vastamist ning mõistatusi, meisterdamist või laulmist:

arutelu

mäng

küsimused

meisterdamine

laulmine

4. LÕPUPALVE/ÜLISTUS: Iga õppetund peaks lõppema palve/ülistusega.

Palve peaks sisaldama tänusõnu selle eest, mida sai koos õpitud, ja ühtlasi väljendama soovi ja igatsust selle õpitu alusel oma elu korraldada.

Jumala rahvas saab alguse

Piibel räägib meile loo Jumala töotusest Aabrahamile, mille kohaselt Jumal teeb tema järeltulijaist võimsa rahva. Need õppetunnid aitavad meil mõista kaugeid aegu Jumala valitud rahva ajaloost ning saada tuttavaks Vanas Testamendis kirjeldatud patriarhidega (esiisadega). Me mõistame siis ehk paremini, kuidas Jumal on läbi aegade oma rahva ligi olnud ja nii on ta ka meie ligi – sest ka meie oleme tema rahvas..

ÕPPETUND 1: JUMAL VALIB RAHVA

ÕPPETUND 2: AABRAHAMILE SÜNNIB POEG

ÕPPETUND 3: IISAK VÕTAB REBEKA NAISEKS

ÕPPETUND 4: JAAKOBI JA EESAVI LUGU

ÕPPETUND 5: JAAKOB PETAB OMA VENDA

ÕPPETUND 6: JAAKOB JA EESAV TAAS SÕBRAD

ÕPPETUND 7: UNENÄGIJA JOOSEP

ÕPPETUND 8: JOOSEP ORJUSES

ÕPPETUND 9: JOOSEPIST SAAB EGIPTUSE VALITSEJA

ÕPPETUND 1: JUMAL VALIB RAHVA

ESIMENE POOL: TUNNIKS ETTEVALMISTAMINE

1. PEAMINE MÕTE: Jumal andis Iisraeli rahvale töotuse. Vanas Testamendis on sellest töotusest juttu. Jumal kasutas päris tavalisi inimesi selleks, et aidata Iisraeli rahval mõista, kuidas Jumal nendega oli.

2. PIIBLITEKST: 1. Moosese 12:1-9

Kuldsalm: 1. Moosese 12:2 “Ma teen sind suureks rahvaks ja õnnistan sind, ma teen su nime suureks, et sa oleksid õnnistuseks!”

3. PIIBLI TAUSTATEAVE JA OLULISED TERMINID:

Vana Testamendi alguse lood aitavad meil teada saada ja mõista, et Jumal tahtis kujundada välja head suhted inimestega ning igatses, et inimesed üksnes teda kummardaksid. Lugeses kirjakohti 1. Moosese raamatust, mis on ühtlasi Vana Testamendi kõige esimene raamat, alustame teekonda koos Aabramiga, kellest hiljem saab Aabraham. Me astume tema jälgedes, kui ta vastab Jumala kutsele ja läheb sinna, kuhu Jumal teda viib. Järgnevates tundides õpime me tundma ka tema naist Saaraid, keda pärastpoole nimetatakse Saarak, nende lapsi ja teisi järeltulijaid, kes on olulise kaaluga Jumala rahva algusaegadel.

Tuleta meelde, et Vana Testament on juutide Pühakiri ja kirjeldab Jumala ja tema rahva suhteid läbi ajaloo.

Jumala õnnistus – Jumalalt pärinev soosing või eriline and (vt ka õppetund 5)

Altar – eriline koht, kus teenitakse Jumalat

4. NÄITLIK MATERJAL:

Värviline pilt lisas: Abram rännakul.

5. ÕPETAJA ISIKLIK VAIKUSHETK:

Kui sa sel nädalal Pühakirja uurid, mõtle sellele, et ka sina oled Jumala laps. Kuna selle õppetunni kirjakoht on nii lühike, loe see iga päev üle järgneval viisil: loe seda valjusti ja kuulata sõnu või fraase, mis sulle kõrva hakkavad; loe veel teinegi kord, vaikselt, ja kuulata, mida Jumal sulle selle kirjakohta kaudu tahab öelda. Tee seda iga päev – iga päev selles ootuses, et Jumal sulle selles kirjakohtas midagi uut avab.

Sa võid ka lugeda pisut eestpoolt ja tagantpoolt, et saada avaramat pilti kontekstist. Tegelikult oleks selle tundide seeria jaoks hea lausa kogu 1. Moosese raamat läbi lugeda.

TEINE POOL: ÕPPETUND

1. SISSEJUHATUS:

Kui lapsed kogunevad, kutsu nad istuma ringi ja ütle, et nüüd hakkate rääkima väga erilisest inimesest, kelle nimeks oli Abram. Jumal tundis teda väga hästi ja sellepärast paluski Jumal just temal teha midagi sellist, mis oli kogu Jumala rahva tuleviku jaoks väga oluline – aga seda ei olnud üldsegi mitte lihtne teha. Jumal palus tal nimelt ära kolida – minna elama ühele teisele maale, täiesti võõrale maale.

See kõik juhtus hästi vanal ajal, kus inimesed lihtsalt niisama ei reisinud. Sest reisimine oli raske ja isegi ohtlik. Mingisuguseid liiklusvahendeid ei olnud – ronge, busse, autosid ja lennukaid ei olnud ju veel. Enamasti oligi nii, et inimesed sündisid ja kasvasid ja elasid kogu oma elu ühes ja samas kohas ja sageli nad ei mõelnudki palju selle peale, et on olemas teised maad ja teistsugused kohad, kus võiks ka elada.

Küsi lastelt, kes neist on sellesamas linnas/maakohas sündinud, kus ta praegu elab. Kas kellelgi on ka ema või isa siinsamas sündinud? Või koguni vanaisa või vanaema?

Kas kellegi vanaisa või vanaema on Eestimaale elama tulnud kuskilt teiselt maalt?

Isegi kui me oleme sündinud ja elanud ühes ja samas kohas, ja võibolla ka meie ema ja isa, oleme me ometi näinud ka mitmeid teisi kohti, võibolla ka teisi maid. Aga sellel vanal ajal, millest me täna rääkima hakkame, olid inimesed väga paiksed – see tähendab, et teisele maale minemine oli tõsine ja raske otsus.

2. TEEMA KÄSITLUS:

Võta Piibel ja alusta lugemist. Loe esialgu ainult salmid 1-3 (1Ms 12).

Selgita, et see on lugu Jumala kutsest Aabramile – et ta jätaaks maha oma kodu ja oma kodumaa, mida ta armastas, ning läheks võõrale maale, millest ta mitte midagi ei teadnud.

Küsi: kuidas sina reageeriksid sellele, kui keegi käsiks sul Eestimaalt lahkuda? Lase mitmel lapsel vastata ja kommenteeri nende vastuseid.

Palu nüüd ühel suuremal lapsel enda juurde tulla. Lapsed võivad ise otsustada, kes see on; võid ka nimepidi kutsuda. Kui laps seisab sinu kõrval, palu tal mängida, et tema ongi Aabram. Sina räägid Jumala sõnu ja ütled talle, et ta peab elama asuma teisele maale. Küsi temalt, kuidas ta ennast sellises olukorras tunneb. Palu tal esitada omapoolseid küsimusi selle kohta, miks ta peab sinna võõrale maale minema. Ja ütle talle, et ta võib ka eitavalt vastata – ei, ma ei taha sinna minna. Nii võidki talle öelda: “Aabram! On vaja, et sa läheksid sellelt maalt ära kuhugi, kus sa pole kunagi olnud. Sa pead maha jätma oma isade kodu ja maa. Mina õnnistan sind ja teen su perekonnast ühe suure rahva ja ma näitan sulle teed, kuhu sa pead minema. Mine nüüd!”

Anna lapsele võimalus vastata. Kui ta esitab küsimusi, vasta neile; kui ta ütleb, et on nõus minema, luba tal oma kohale tagasi istuda; kui ta vastab eitavalt, annab see võimaluse rääkida sellest, kuidas me vastame Jumala korraldustele oma tänases elus, kui meid saadetakse tundmatutesse kohtadesse. Üks oluline osa sellest, mida Jumal Aabramile siin ütleb lisaks korraldusele teele asuda on õnnistuse tõotus: Jumal annab lubaduse, et kui Aabram on sõnakuulelik, siis Jumal õnnistab teda rikkalikult. Ja Jumala õnnistus ulatub Aabrami laste ja lastelasteni välja; kõik nad on õnnistatud Aabrami tõttu. Jumal ütleb ka, et Aabrami järeltulijaid on ükskord nii palju, et sellest saab lausa suur rahvas. Jumal näitab mõnes mõttes Aabramile nagu tulevikupilti: kui sa nüüd minema hakkad ja sõnakuulelik oled, siis selline on sinu tulevik. Sa võid Jumalat kogu oma teekonnal usaldada ja teada, et temal on oma suur plaan sinu elu jaoks.

Näita pilti ja küsi, mida lapsed sellel pildil näevad.

Kui vana võiks Aabram siin olla? (Olenemata pakutud vastustest võid lõpuks öelda, et Aabram oli üsna vana mees, juba 75-aastane, kui Jumal tal käskis võõrale maale ümber asuda). Nii et ta oli vanem veel kui teie vanaemad ja vanaisad. Vanadele inimestele tundub ilmselt pika reisi ettevõtmine veel raskem kui noorematele.

Loe nüüd edasi, salmid 4-6 (1Ms 12).

Me saame siit teada, et Aabram tõepoolest tegi seda, mida Jumal käskis. Ta oli Jumalale sõnakuulelik, asus teele ja läks kõigepealt Kaananimaale, mis asus üsna kaugel. Aga see ei olnud veel tema rännaku lõpp-punkt, kuhu Jumal teda viia kavatses, see oli üksnes üks peatuspaik tema teekonnal.

Küsi lastelt: **keda** Aabram endaga kaasa võttis? Kui nad ei oska vastata, loe need salmid (4-6) uuesti ette ja küsi uuesti. Nüüd küsi: **mida** Aabram endaga kaasa võttis? Meile on öeldud, et ta võttis kaasa kogu oma varanduse. Näita lastele uuesti pilti, mida sa alguses näitasid.

Võid lastega mängida Aabrami kutsumise lugu. Anna lastele vastavad rollid – Aabram, Saarai, Lott, 3-4 orja või sulast, kes koos Aabramiga teele läksid. Sea nad klassi ette seisma ja ole Jumala hääl, kes läkitab Aabrami teele. Räägi kõigepealt Aabramiga, siis lase tal kutsuda kokku reisikaaslased ja teele asuda. (Võid ette valmistada kümnekond jalajälge ja minna Aabrami ees, pannes tema ette jälgi ja lastes tal nendesse astuda. Need sümboliseerivad seda, et Aabram läks sinna, kuhu Jumal teda juhatas.) Kui nad on rännanud mõnda aega, jõuavad nad Kaananimaale ja istuvad maha.

Nüüd jutusta lugu edasi:

Aabram ja ta naine ning kõik nende kaaslased on nüüd rännanud juba tüki maad ja Jumal on nende eest teekonnal siinamaani hoolitsenud. Neil ei ole olnud tarvis hirmu tunda ja nende kõhud on olnud täis. Mis te arvate, mida Aabram nüüd kõigepealt teeb, kui ta on juba teisele maale jõudnud?

Lase lastel arvata. Kui nad on pakkunud mitmeid asju, siis loe järgmine salm (1Ms 12:7).

Mida ta siis ikkagi tegi? Ta ehitas palvealtari, et Jumalale tänu tuua! Altar on selline eriline paik, mille inimesed teevad selleks, et seal Jumalat kummardada. Kirikutes on alati altarid. Aga altari võib teha ka oma koju või metsa või aeda. Tihtipeale pannakse tänapäeval altari peale või altari ette lilli ja küünlaid.

Kõige tõenäolisemalt ehitas Aabram oma altari kividest, mida ümberringi hästi palju leidis. Küünlaid sel ajal ei tuntud ja tõenäoliselt ei kasvanud sellel kõrbemaastikul ka eriti lilli. Aga Aabrami jaoks oli oluline ära märkida üks koht, kuhu ta Jumala ette kummardab ja oma tänu ütleb koos kõigi oma kaaslastega.

Kui võimalik, võid lasta lastel õue minna ja korjata kive või muud sellesarnast, mida saab kuhja panna ja sel viisil altari moodustada. Oluline on, et igaüks sellesse omalt poolt midagi paneks. Kui see improviseeritud altar on valmis, ütle, et tõenäoliselt sarnaneb see Aabrami ehitatud altariga.

Aabram ehitas altari selleks, et meenutada Jumala abi ja juhtimist nende kõigi elus. Võid seda kasutada lõpupalve/ülistuse osas.

3. TEGELUSED:

1. Küsimused

Mida Jumal käskis Aabramil teha? (*Minna ära võõrale maale.*)

Kuidas Aabram Jumalale vastas? (*Ta asus teele.*)

Keda ta endaga kaasa võttis? (*Oma naise, oma vennapoja Loti, sulased.*)

Mida ta endaga kaasa võttis? (*Kogu oma varanduse.*)

Kus ta esimese peatuse tegi? (*Kaananimaal.*)

Mida ta oma esimeses peatuspaigas tegi? (*Ehitas altari.*)

Miks ta altari ehitas? (*Et meenutada Jumala ligiolekut.*)

2. Palve kirjutamine

Arutle lastega, kuidas võis Aabram oma altari juures palvetada. Lase igaühel kirjutada lühike palve, nagu Aabram seda oleks palunud. Mille eest ta võis Jumalat tänada? Mis võis olla teekonnal juhtunud? Võite palve ka üheskoos sõnastada. Kasutage seda lõpupalve osas.

3. Meisterdamine (vt lisa – 2 varianti)

Palvealtari meisterdamine.

4. Mõistatus (vt lisa)

Aita Aabramil leida labürindis tee Kaananimaale.

5. Mõistatus (vt lisa)

Aita Aabramil kotti pakkida: mis on reisil vajalik, mis mitte?

6. Laul “Olen matkal ma” (Laululäte nr. 45)

4. LÕPUPALVE/ÜLISTUS:

Tuleta lastele meelde, kuidas Abram ehitas altari Jumalale austuseks ja tema abi meenutuseks. Ka meie kirikus on altar, kus on avatud Piibel, kus süüdatakse igal jumalateenistusel küünlad ning kuhu pannakse ka armulaualeib ja karikas. See on eriline koht, mis meenutab meile Jumala kohalolekut. Aga isegi siis, kui meil ei ole altarit, võime kasvõi oma kodus valida mõne koha, kus me palvetame ja mis meile Jumala kohalolekut meelde tuletab.

Palveta:

Armas Jumal, tänu sulle Piibli eest. Me oleme tänulikud, et võime teada saada sellistest inimestest nagu Abram, kes elasid väga kaua aega tagasi. Abram oli valmis minema sinna, kuhu sina teda käskisid minna. Aita meil olla kuulekad sinu häälele oma elus ja minna seda teed, kuhu sina meid juhata. Amen.

ÕPPETUND 2: AABRAHAMILE SÜNNIB POEG

ESIMENE POOL: TUNNIKS ETTE VALMISTAMINE

1. PEAMINE MÕTE: Aabrahami ja Saara esimese poja Iisaku sünd tähistas selle töotuse täitumist, mille Jumal oli Aabrahamile andnud. Me võime usaldada Jumalat, et ta täidab oma töötused – nii Aabrahamile kui ka meile antud.

2. PIIBLITEKST: 1. Moosese 18:1-15
1. Moosese 21:1-8

Kuldsalm: 1. Moosese 21:2 “Saara jäi lapseootele ja tõi Aabrahamile poja ilmale ta vanas eas, määratud ajal, millest Jumal temaga oli rääkinud.”

3. PIIBLI TAUSTATEAVE JA OLULISED TERMINID:

Aabrami ja Saarai lugu viib meid kaasa usurännakule, mida jutustatakse edaspidi ikka ja jälle uuesti Aabrahami laste, Jumala rahva ajaloos.

Inimene, keda Jumal kutsus ennast järgima, oli Aabram. Järgmiste peatükkide vältel näeme, et Aabrami nimi muudetakse Aabrahamiks, andes sellele tähenduseks “rahva isa”. Ka tema naise Saarai nimi muutub, sellest saab Saara. Jumal muutis nende mõlema nimed, et näidata, kuidas nende elu varajasemal perioodil tehtud leping saab täidetud.

Selle tunni kohta käivatest kirjakohtadest saame teada Jumala õnnistusest Saara ja Aabrahami elus, töötatud pojast nende vanas eas. Saara kuuleb Jumala saadiku sõnu ja naerab sellise võimaluse üle. Ta on juba väga vana ja ei usu, et võiks veel lapse ilmale tuua. Ka Aabraham on jahmunud sellisest töötusest nii vanas eas.

Jumal aga täidab oma töotuse ja Aabrahamile ning Saarale sünnib veel nende vanas eas poeg Iisak. Selle töotuse täitumise kaudu saab alguse lepingu rahvas.

Leping – kokkulepe kahe või enama inimese vahel millegi tegemise või tegematajätmise kohta

Usaldus – uskumine inimese või objekti püsivusse, enesele kindlaks jäämisesse

Usk – kindel olemine mõne inimese või objekti usaldusväarsuses ja tõesuses

4. NÄITLIK MATERJAL:

Värviline pilt lisas: Aabraham ja Saara.

5. ÕPETAJA ISIKLIK VAIKUSHETK:

Sel nädalal, valmistudes tunniks, võta aega lisaks tunni kirjakohtadele ka 1. Moosese 15. ja 17. peatüki lugemiseks. See annab sulle pisut enam taustateavet Aabrahami ja Saara elu ja tegemiste kohta.

Kas tunned kedagi, kes on mingil põhjusel nime vahetanud? Mõtle sellele – võibolla võiksid seda lugu ka oma pühapäevakooliklassile rääkida. Võibolla oled kuulnud lugusid inimestest, kelle nimi muutus või muudeti teiseks millegi tõttu, mida nad tegid. Üks näide nimevahetusest on kindlasti abiellumine. Mõtle, kuidas saaksid seda kõike lastele arusaadaval viisil seletada.

TEINE POOL: ÕPPETUND

1. SISSEJUHATUS:

Alusta eelmise tunni meeldetuletamisega. Küsi, kas lapsed mäletavad midagi mehe kohta, kelle nimi oli Aabram. Lase kõigil, kes tahavad, vastata ning vajadusel täpsusta: see oli mees, kes lahkus oma kodumaalt, et minna sinna, kuhu Jumal teda oli teele läkitanud. Tuletage meelde ka seda, keda või mida Aabram endaga kaasa võttis (oma naise Saarai, Loti, teisi majalisi, oma varanduse).

2. TEEA KÄSITLUS:

Jutusta lugu:

Aabram jätkas oma teed, nii nagu Jumal teda oli käskinud. Tema naine Saarai oli koos temaga, nagu me mäletame. Igale poole, kuhu Aabram läks, ehitas ta ka altari Jumala auks. See oli tema jaoks oluline viis püsida oma Jumalaga kindlas ühenduses ja teenida Jumalat. Ja Jumal oli Aabrami ja Saaraiga kogu sellel rännakul.

Teekond oli pikk. Jumal õnnistas Aabrami, tema lamba- ja kitse- ja veisekarjad kasvasid ja tema rikkus nõndasamuti. Ka Loti karjad olid väga suured ja neil oli iga päevaga üha raskem oma karjadele piisavalt suurt karjamaad leida, nii et viimaks nad otsustasid teineteisest lahku minna ja kumbki erinevas suunas rännata. Ja nii nad muudkui rändasid ja rändasid.

Selle pika rännaku kestel muutis Jumal Aabrami nime – tema uueks nimeks sai Aabraham. See uus nimi tähendas “rahva isa” ja sellega näitas Jumal, et tema plaan Aabrahamiga oli tõepoolest tõsine ja Aabraham pidi edaspidi mängima Jumala rahva arengus olulist rolli. Saarai, tema naine nimi muudeti samuti – sellest sai Saara.

Aga Aabrahamil ja Saaral ei olnud ikka veel lapsi. Mitte ainsatki. Uhkest nimest – „rahva isa” – hoolimata. Ja mida vanemaks nad said, seda raskem ja raskem oli neil uskuda, et Jumal neile kord rohkesti järeltulijaid kingib, nagu ta oli tõotanud.

Aga ühel päeval külastasid Aabrahami Jumala sõnumitoojad inglid ja andsid talle teada, et tema naine Saara toob peagi lapse ilmale.

See juhtus ühel palaval suvisel päeval, kui Aabraham oli just istunud keskpäevatunnil oma telgi ukse ette natukeseks hinge tõmbama. Ega ei olnudki sellises palavuses kerge midagi teha ja toimeta da, sest nad mõlemad – Aabraham ja Saara – olid selleks ajaks peaaegu saja-aastased!

Aabraham tõstis äkki silmad ja nägi eemalt kolme meest tulemas. Tema jaoks oli kohe selge, et tegemist ei ole tavaliste teekäijatega. Ta tõttas meestele vastu, kummardas maani maha ja palus neil jalgu puhata. Ta käskis ka vett tuua, et külalised saaksid oma tolmuseid jalgu pesta, ning käskis Saaral toitu valmistada. Mitte lihtsalt mingit igapäevast toitu – ta käskis Saaral teha nisujahust kooke ning laskis valmistada parimat vasikaliha ning tuua lauale võid ja piima eriliste võõraste jaoks. Ise seisis ta aupaklikult kõrval, kui külalised sõid.

Kui külalised olid kõhud täis söönud, küsisid nad Aabrahami naise Saara järele. „Saara toimetab seal telgis,” vastas Aabraham. „Ma tulen tagasi aasta pärast samal ajal,” ütles üks võõrastest, „ja Saarale sünnib siis poeg!”

Kui Saara telgiriide varjus sellest kuulis, naeris ta päris valjusti. Saja-aastasena poeg sünnitada! Ei tema ega Aabraham ei olnud päris kindlad, kas Jumal ikka saab midagi sellist teha.

Aga võõras ütles päris karmilt: „Miks Saara naerab? Kas Jumalal on miski võimatu?”

Saara ehmatas selle peale päris ära ja püüdis tagasi ajada, et ta naernud oli.

Mõni aeg hiljem jäi Saara aga tõepoolest lapseootele. Nüüd oli mõlemale selge, et Jumalale pole miski võimatu ja tõotus, mis oli Aabrahamile antud, läheb täide. Kui laps siis sündis, sai ta nimeks Iisak.

Aabrahami ja Saara lugu on üks eriline lugu selle poolest, et näitab meile, kuidas Jumal maailmas tegutseb. Nende kahe inimese elu, kes järgisid Jumala kutset ja tegid, mida Jumal neid käskis teha, omandas suure tähtsuse kogu Iisraeli rahva ajaloos. Aabrahamist sai tõepoolest rahva isa.

See on ka lugu suurest usaldusest: Aabraham usaldas Jumalat kõigest südamest, uskudes, et Jumal täidab oma töötused. Aabrahami usku on meile Piiblis korduvalt eeskujuks toodud.

Küsi lastelt, mida tähendab usaldus. (*Võimalik vastus: olla kindel milleski, mida keegi sulle on öelnud*).

Küsi, kas lastel on kedagi, keda nad saavad usaldada. (*Vastused võivad olla: sõber, ema, isa, õpetaja jne*).

Kui sa kedagi usaldad, mida see siis tegelikult tähendab? (*Sa usud, mida see inimene sulle räägib ja tead, et ta peab oma sõna*).

3. TEGELUSED:

1. Küsimused

Mida tähendas Aabrahami uus nimi? („*Rahva isa*“.)

Mida tegi Saara, kui Jumal andis töötuse, et neile sünnib aasta pärast poeg? (*Naeris*.)

Kui vanad olid Saara ja Aabraham, kui Jumal töötas neile poja anda? (*Ligi saja-aastased*.)

Mis Aabraham ja Saara oma pojale nimeks panid? (*Iisak*.)

2. Mäng + Arutelu

Lase lastel püsti tõusta ja valida endale paariline, nii et kõik seisavad kahekaupa. Nüüd palu pike-mal lapsel paaris pöörata oma paarilise poole selg. Seesama laps peab nüüd kukkuma tagurpidi ja tema paariline peab ta kinni püüdma. (Peaksid enne kindlaks tegema, et mingeid ohtlikke esemeid pole jalus, juhul kui paarilisel ei õnnestu teist kinni püüda). Siis vahetage osi.

Jälgi, kas kõik lapsed mängivad kaasa. Kui katse on tehtud, küsi: kas sa usaldasid oma paarilist?

Lase lastel rääkida, mis tunne oli kukkuda, nägemata, kas teine sind tõepoolest on valmis kinni püüdma.

Seejärel võite rääkida ka usaldusest tavaliste asjade vastu meie elus: me usaldame, et meie voodi on omal kohal, kui läheme õhtul magama; et külmutuskapis on alles toit, mille me sinna panime, ja me võime selle sealt võtta, kui kõht tühjaks läheb; et kiriku uks on lahti, kui tuleme pühapäeva hommikul kirikusse.

3. Mäng + Arutelu

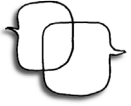
“Usaldav jalutuskäik”. Seda võib teha ka õues. Jaga lapsed paaridesse. Üks paarilistest hoiab silmi kinni (võib ka salliga silmad kinni siduda) ja teine talutab teda ringi, andes teada trepiastmetest, teekonarustest jms. Siis vahetavad paarilised osad.

Kui mäng on läbi, lase lastel rääkida oma kogemusest kõndida kellegi juhatusel, nägemata ise teed.

4. Arutelu

Kutsu klassi mõni väikese lapsega ema koos oma lapsega ja lase tal rääkida, kui väga ta oma lapsest rõõmu tunneb ja kuidas ta näeb seda last Jumala kingitusena. Lase lastel esitada küsimusi.

5. Arutelu

Lase igal lapsel kirjutada oma nimi paberilehele või tahvlile. Räägi nendega nende nimedest – kust need on pärit, miks lapsel on just selline nimi (võibolla vanemad on neile sellest rääkinud). Tuleta neile meelde, et nii nagu iga nimi on eriline, on ka igaüks neist eriline Jumala silmis ja Jumal tunneb neid kõiki nimepidi. Ja igaüks neist on Jumala kingitus oma vanematele just samamoodi, nagu oli Iisak.

6. Meisterdamine (vt lisa)

Meisterdame kollaažtehnika nimekaardi.

7. Meisterdamine (vt lisa)

Joonistame sõnumitooja ingli.

8. Mõistatus (vt lisa)

Loe läbi salakirjas kirjutatud sõnum.

9. Laul “Jeesus teab minu nime” (vt lisa)

4. LÕPUPALVE/ÜLISTUS:

Palveta:

“Jumal, me toome sulle tänu, et sa oled töötanud olla alati meie juures. Me usaldame sind, et võime sinu kohalolekut tunda. Tänu sulle Aabrahami eest ja Saara eest ja selle eest, et nad nii kindlalt uskusid sinusse. Tänu sulle Jumal, et me võime võtta eeskujuna nendest ning usaldada sind samamoodi, nagu nemad seda tegid. Aamen.”

ÕPPETUND 3: IISAK VÕTAB REBEKA NAISEKS

ESIMENE POOL: TUNNIKS ETTEVALMISTAMINE

1. PEAMINE MÕTE: Aabraham uskus, et Jumal aitab tal Iisakule õige naise leida. Selle perekonna loo kaudu õpime, milline on Jumala armastus ja kuidas meie sõbrad ja meie perekond meie eest hoolt kannavad.

2. PIIBLITEKST: 1. Moosese 24:1-4; 6-8; 10-21; 59-67.

Kuldsalm: 1. Moosese 24:60a "Ja nad õnnistasid Rebekat..."

3. PIIBLI TAUSTATEAVE JA OLULISED TERMINID:

Jätkub meie lugu Aabrahamist ja Saarast ja nende pojast Iisakist. Selle nädala kirjakoht räägib, kuidas Aabraham pärast oma naise Saara surma leidis oma pojale naise. See on huvitav lugu. Peaksid lugema läbi kogu 1. Moosese raamatu 24. peatüki, et tervest loost aimu saada.

Jumal jätkab oma ajaloolist suhet nendega, kes on tema poolt välja valitud teda järgima. See lugu näitab Jumala võimsat tegutsemist ja sa näed ja koged, kuidas Jumal toimib omal kombel ning sillutab teed Aabrahami järeltulijaile.

4. NÄITLIK MATERJAL

Värviline pilt lisas: Rebeka kaevul ja kaamelid.

5. ÕPETAJA ISIKLIK VAIKUSHETK:

Loe 1. Ms 24:1-17. Kas sina oled oma elus valmis olulised otsused täiesti Jumala hooleks jätma? Kas sa lased Jumalal oma elus toimida? Mida sa peaksid oma käest ära andma ja Jumala kätte üle andma?

Kui loed selle nädala kirjakohta, loe seda tükkhaaval ja mõtle, kas ja kuidas see lugu võiks olla sarnane sinu eluga või kellegi eluga, keda sa tunned. Kuidas sinu kultuurikeskkonnas abikaasad teineteist leiavad? Kas sa usud, et Jumal saab nendesse suhetesse sekkuda?

TEINE POOL: ÕPPETUND

1. SISSEJUHATUS:

Küsi lastelt eelmiste tundide kohta. Lase neil jutustada Aabrahami ja Saara lugu, nagu nemad seda mäletavad (võid lisada omalt poolt olulisi asju, kui need jäävad laste poolt nimetamata). Küsi, kas nad mäletavad veel Aabrahami ja Saara poja nime.

2. TEEMA KÄSITLUS:

Jutusta lugu:

Täna me läheme oma Aabrahami-looga edasi. Mitmeid aastaid on möödunud. Vahepeal on toimunud ka midagi väga kurba: Aabrahami naine Saara, Iisaki ema, on surnud. Ta elas tegelikult väga vanaks, Piibel ütleb, et ta elas 127-aastaseks! Aabraham ja Iisak on mõlemad väga kurvad ja leinavad teda.

Aga elu läheb edasi, Iisak on juba täiskasvanud meheks kasvanud ja tal on aeg omaenda pere luua. Sellel ajal ja sellel maal oli kombeks, et vanemad otsisid oma lapsele sobiva abikaasa. Praegu on teistsugused kombes ja inimesed enamasti valivad ise välja selle, kellega nad tahavad abielluda ja

koos perekonna luua. Abielu on tõsine leping kahe inimese vahel, kus mõlemad töötavad teineteist armastada ja teineteise eest hoolitseda terve eluaja ning üheskoos lapsi kasvatada, kui Jumal neile lapsi kingib. Nii saabki alguse perekond – kahe inimese vahelisest lepingust.

Aabraham tahab nüüd aidata oma pojalt Iisakil perekonda luua. Kuidas seda teha?

Aabraham kutsub oma kõige ustavama sulase enda juurde ja palub tal minna pikale reisile, tagasi sellele maale, kust ta on pärit, et leida Iisakile naine. See on tõesti väga tõsine ettevõtmine ja sulane on natuke murelik. Ta ütleb Aabrahamile: “Võibolla see naine ei taha mulle järgneda siia kaugele maale? Kas ma siis tõesti pean su poja viima tagasi sinna, kust sa oled ära tulnud?”

Aabrahami ja tema sulase jaoks on see kodust ära tulemine ja võõrale maale asumine olnud üks suur ja raske ettevõtmine, nad on seda teinud ainult sellepärast, et niisugune oli Jumala korraldus. Nad on usaldanud Jumala plaani. Nüüd tundub aga, et äkki oli see kõik ilmaasjata – sest kui Aabraham ei taha oma pojale naist otsida kohalike seast, vaid omalt maalt ja oma rahva hulgast, siis on oht, et Iisak pöördub tagasi ja kogu pikk ja raske rännak on olnud päris ilma asjata!

Aga vaadake, mida Aabraham selle peale vastab.

Aabraham on usaldanud oma Jumalat siiamani, kogu oma pika elu vältel, ja usaldab ka edaspidi.

Aabraham on kindel, et Jumal ei tee midagi ilmaasjata. Ja sellepärast, selles usus ja usalduses ütleb Aabraham oma sulasele: “Jumal läkitab oma ingli sinu ees, et saaksid sealt mu pojale naise võtta.” See ei ole muidugi päris nii, et ingel kõnnib ees ja sulane kõnnib järel. Aga Aabrahami sõnad tähendavad lihtsalt seda, et ta usub väga kindlalt: Jumal saab ette valmistada selle naise südame, kellest peab saama Iisaki naine. Jumal ju teab, kes on Iisakile õige naine. Küll Jumal siis korraldab asjad nii, et see naine on valmis ka võõrale maale rändama.

Sulane asubki teele. Tal on kaasas kallid kingitused Iisaki tulevasele naisele ja tema perekonnale.

Nende kingituste vedamiseks on tal lausa kümme kaamelit!

Teekond võtab aega, aga mõne aja pärast jõuab sulane Mesopotaamiasse, Naahori linna, mis on tema reisisiht. Linna värava taga kaevu ääres ta peatub ja peab plaani. Kuidas nüüd edasi toimida?

Sulane teeb midagi, mida paljud inimesed enne ja pärast teda on teinud: ta palub Jumala käest märki, kuidas edasi tegutseda. Ta ütleb Jumalale: “Kui ma nüüd siin kaevu juures olen ja linnaelanike tütreid tulevad vett viima, siis näita mulle, milline neist peaks saama Iisaki naiseks! Tee nii, et kui ma küsin sellelt õigelt tütarlapselt juua, siis ta oleks valmis mitte üksnes mulle, vaid ka mu kaamelitele juua andma!”

Jumal vastabki sulase palvele. Tütarlaps, kes on valmis ka tema kaameleid jootma, on Rebeka ning kui sulane talle ja tema perele oma reisisihi ära seletab, on Rebeka kohe valmis kaugele maale reisima, et Iisaki naiseks saada. Jumala ingel on tõepoolest valmistanud tema südant ning ta ei karda pikka rännakut ega võõrast maad.

Nii saavad Iisak ja Rebeka kokku ja loovad perekonna. Piibel ütleb meile veel, et Iisak leiab oma perekonna juures lohutust oma ema surma järel.

3. TEGELUSED:**1. Küsimused**

Küsi lastelt, kas nad teavad, kuidas nende ema ja isa kokku said. Kas keegi korraldas nende kohtumise? Kui kaua nad teineteist tundsid enne abiellumist?

Mida kingitakse teineteisele enne abiellumist? Abiellumise puhul? Mida teised inimesed kingivad neile, kes abielluvad?

2. Meisterdamine (vt lisa)

Iga laps valmistab oma kaameli, millest saab seinale kokku panna kaamelite karavani.

3. Meisterdamine (vt lisa)

Värvime ja kujundame erinevat tüüpi kaevud.

4. Meisterdamine (vt lisa)

Meisterdame pabernukud idamaiste pruudi ja peigmehe rõivastega.

4. LÕPUPALVE/ÜLISTUS:

Armas Jumal, tänu sulle Piibli eest ja lugude eest, mis aitavad meil sind tundma õppida. Tänu sulle Iisaki ja Rebeka loo eest. Tänu sulle meie perede eest, meie emade ja isade eest. Aita meil mõista selle lepingu tõsidust, mida kaks inimest omavahel teevad, kui nad otsustavad üheskoos pere luua. See leping on sama püha kui leping, mille sa tegid Aabrahamiga. Aamen.

ÕPPETUND 4: JAAKOBI JA EESAVI LUGU

ESIMENE POOL: TUNNIKS ETTEVALMISTAMINE

1. PEAMINE MÕTE: Jaakob ja Eesav olid ainukordsed isiksused. Kummalgi neist olid omad annid ja võimed. Jumal on loonud meid ainukordseteks, igauhe oma talentide ja andidega, mida me võime kasutada Jumala teenimiseks.

2. PIIBLITEKST: 1. Moosese 25:19-34

Kuldsalm: 1. Moosese 25:20 "Iisak palus Issandat oma naise pärast ja Rebeka jäi lapseootele."

3. PIIBLI TAUSTATEAVE JA OLULISED TERMINID:

Jaakob ja Eesav sündisid Iisakile ja Rebekale siis, kui Iisak oli juba vanem mees. Piibel räägib meile, et isegi enne sündimist kaksikud juba võitlesid teineteisega. Vendadena oli neil pidevalt raskusi omavahelise läbisaamisega. Kuigi nad olid kaksikud, olid nad nii välimuselt kui iseloomult vägagi erinevad. Eesavil oli väga karvane ihu ja ta oli mees, kes tundis rõõmu jahilkäimisest ja värskes õhus viibimisest. Jaakob oli vaikse loomuga mees, toimetades peamiselt telgis või siseruumides.

Tänane lugu on alles algus. Jaakobi ja Eesavi sünniga algab tegelikult pikk lugu rivaalitsemisest, mis viib edaspidi välja mitmekordse pettuse ja suurte raskusteni. Piibel räägib meile, et Iisak oli enam kiindunud Eesavisse, kuna too armastas jahipidamist, ning Rebeka oli enam kiindunud Jaakobisse. Perekonnas võib selline ühe lapse eelistamine probleeme tekitada.

Esmasünniõigus – teatud õigused või eelised, mis inimesel on tema sünnijärjekorrast sõltuvalt
Rivaalitsemine – võistluslik käitumine, kui kaks või enam inimest või gruppi ihaldavad üht ja sama objekti

4. NÄITLIK MATERJAL:

Värviline pilt lisas: Kaks meest ja kaks beebit.

5. ÕPETAJA ISIKLIK VAIKUSHETK:

Sel nädalal, kui sa valmistud tunniks, loe vastav kirjakoht läbi vähemalt kaks korda. Kirjuta üles kõik küsimused, mis sul tekivad, või faktid, mida pead selle loo puhul oluliseks.

Palveta igal päeval, et sul oleks oskust õpetada. Mõtle oma konkreetsete pühapäevakoolilaste peale. Palveta nende pärast nimeliselt. Ole erilises eestpalves nende eest, kellel on raskusi või probleeme. Tuleta meelde oma lapsepõlve. Kas sul oli õdesid-vendi? Millised konfliktid teie vahel olid? Kuidas on sinu suhe nendega praegu? Kas mäletad rivaalitsemist ja kadedust oma peres?

Kui su suhe oma õe või vennaga on konfliktne, palu Jumalalt andestust ja tarkust seda suhet parandada.

TEINE POOL: ÕPPETUND

1. SISSEJUHATUS:

Kui lapsed saavad, näita neile pilti kahest mehest ja kahest beebist. Küsi, kas nad näevad erinevust meeste vahel ja beebide vahel. Kui nad on erinevusi nimetanud, võibolla ootamatuidki (näoilme vms), luba, et räägid neile loo just nendest kahest erinevast mehest – ja alustad sellest, kui nad olid kaks väga erinevat beebit.

2. TEEMA KÄSITLUS:

Jutusta lugu:

Iisak oli neljakümneaastane, kui ta Rebekaga abiellus. Rääkisime eelmisel korral, et Rebeka oli pärit väga kaugelt ning oli võtnud ette pika rännaku, et jõuda Iisaki juurde tema kodumaale. Rebeks oli üsna nooruke ja küllap oli tal raske võõral maal kohaneda. Aga Iisak armastas teda ning nad tundsid teineteisest rõõmu. Üks mure ainult oli: neil ei olnud lapsi. Peaaegu kakskümmend aastat läks mööda ja nad hakkasid juba mõtlema, et nii see jääbki.

Aga Iisak teadis, et Jumal võib aidata igas olukorras. Jumal võib palveid kuulda. Ja nii Piibel meile räägibki, et Iisak palus viimaks Jumalat oma naise pärast ja Jumal kuulis seda palvet. Rebeka jäi lapseootele ja koguni kaksikute ootele!

Ta teadis juba enne sündi, et tegemist on kaksikutega, sest tundis, kuidas lapsed ta sees tõuklesid. Rebekal oli selle tõuklemise pärast päris mure. Aga temagi teadis, kuhu tuleb murega minna – ikka Jumala juurde. Ta küsis Jumala käest, miks tema lastega selline paha lugu on, miks nad on nii rahutud. Ja vastus, mille ta Jumalalt sai, oli väga huvitav.

Kas te mäletate veel, mida tähendas see uus nimi, mille Jumal andis Aabramile? Nimi Aabraham? See tähendas “rahva isa”.

Rebekale ütles Jumal nüüd vastuseks tema murele, et nendest kahest pojast, kes talle sünnivad, saab tulevikus kaks erinevat rahvast. Ja et sellepärast nad tõuklevadki niimoodi omavahel. Nad on erinevad ja nad tahavad kumbki teisest suurem olla. Aga tegelikult läheb nii, et noorem saab suuremaks kui vanem.

Kuidas saab üks kaksikutest vanem olla? Saab ikka, nad sünnivad ju ikka järgemööda ja mitte korraga. Nii oli ka Iisaki ja Rebeka lastega – kõigepealt sündis üks ja siis kohe teine. Esimese poja nimeks sai Eesav ja teise nimeks Jaakob.

Poisid olid algusest peale väga erinevad. Juba välimuse poolest – Eesav, esimesena sündinu, oli karvane ja tugeva kehaehitusega, Jaakob aga hoopis õrnema nahaga ja peenema kondiga. Kasvades selgus, et ka nende huvid ja lemmiktegevused olid väga erinevad. Eesavile meeldis “väljadel uidata”, nagu Piibel ütleb, küttides loomi ja linde. Jaakobi kohta on aga Piibli sõnadega öeldud, et ta oli “vagane mees, kes elas telkides”. Nii nad siis ei olnud väga palju koos, aga kui nad mõnikord ka koos olid, siis ei saanud nad teineteisega kuigi hästi läbi. Ja kuna Jaakob oli kavalam, õnnestus tal sageli Eesavit ka natuke ninapidi vedada, mis Eesavile teadagi ei meeldinud.

Eesav oma mehelike harrastuste ja meheliku välimusega oli rohkem isa meele järele, seda enam, et Iisak armastas ka väga jahiloomade liha süüa. Ema Rebeka hoidis jälle rohkem Jaakobi poole. Samas räägib Piibel meile, et Eesav, juba täismehena, võttis endale naise, kes ei olnud meele järele ei isale ega emale. Ju ta oli siis selline pisut isemeelne mees.

Tol ajal oli väga oluline, kes on perekonnas kõige vanem poeg. Kuna Eesav oli sündinud kahest kaksikust esimesena, oli tema selgesti vanem ja selle kohta öeldi, et tal on esmasünniõigus.

Esmasünniõigus tähendas õigust pärida oma isa varandus ja positsioon ja see oli väga ihaldusväärne seisund. Aga millegipärast ei pidanud Eesav seda kohe üldse oluliseks. Tal oli üsna ükskõik.

Jaakob seevastu oli kogu aeg kade oma venna peale ja pidas plaani, kuidas see õigus kavalusega enda kasuks pöörata.

Ühel päeval oli Eesav olnud pikalt väljas ja oli koju tulles kole väsinud ja näljane. Kui ta siis sisse astus, oli Jaakob just parajasti supi valmis saanud – läätse supi, mis lõhnas isuäratavalt.

On vist üsna loomulik, et omas kodus saab ikka priipärast süüa, kui vähegi midagi süüa on – aga Jaakobil oli teine plaan. Tema ei tahtnud oma vennale niisama süüa anda. Kui Eesav temalt suppi küsis, küsis Jaakob vastu: “Ja mis ma selle eest saan?” Eesav, kellel oli üsna ükskõik, mida öelda, sest nälg oli suur, oli kergesti valmis oma esmasünniõigusest kausitäie supi eest loobuma. Vahet pole, mõtles ta. Ühel heal päeval ma suren ju ära nagunii.

Jaakob võidutses. Nüüd oli tema see, kes pärib oma isa varanduse ja positsiooni – ja ei millegi eest, palja kausitäie supi eest! Suurepärane kavalus!

3. TEGELUSED:

1. Arutelu

Jutusta lugu:

Kord elasid kaks venda, kes olid peaaegu ühevanused. Nad kasvasid üles kenas peres koos ema ja isaga. Nende päevakava oli üsna sarnane – nad tõusid hommikul, sõid oma hommikusöögi ja mängisid siis peaaegu kogu päeva (välja arvatud lõunasöök), kuni saabus õhtu, nad sõid õhtust ja läksid voodisse. Nad mängisid sageli samade mänguasjadega ja neil olid ka ühised sõbrad.

Aga sageli nad mängisid just kahekesi.

Mõnikord tekkis mõlemal kange tahtmine just ühe ja sama asjaga mängida. Nad kiskusid asju, püüdes neid teineteise käest ära võtta. Mõnikord lõppes asi suure nutuga ja ema pidi tulema nende tüli lahutama. Nad olid kadedad teineteise suhtes. Kumbki ei tahtnud, et teisel oleks mänguasju või et vanemad teisega tegeleks.

Kui nad kasvasid suuremaks, tülitsevad nad ikka edasi. Nad tülitsevad lihtsalt teistmoodi ja teiste asjade pärast. Ühel päeval otsustas üks neist, et ta ei taha enam selles perekonnas olla ja teda ei huvita isegi see, kas ta kunagi midagi oma vanemate varandusest pärib. Ta tahtis lihtsalt ära minna ja läkski oma teed.

Küsi lastelt, kas keegi neist on kunagi vihastanud nii väga mõne oma pereliikme peale, et on tahtnud kodust ära minna. Lase lastel avaldada oma mõtteid nende kahe venna kohta.

Siis võrdle seda lugu Jaakobi ja Eesavi looga. Sellega, et Eesav andis ära, või nagu Piibel ütleb, “müüs” oma esmasünniõiguse, jättis ta tegelikult sinnapaika kõik selle, mis tal oleks olnud õigus oma perekonnalt saada. Jaakob oli isekas ja tahtis kõike endale – ja kavalusega saigi.

Räägi sellest, kuidas Jumal on loonud meid kõiki erinevatena. Ometi on Jumal loonud ka perekonna, kus kõik need erinevad inimesed saavad õppida koos elama rahumeelselt ja üksteisega arvestades. Küsi lastelt ideid selle kohta, kuidas oma armastust ja heatahtlikkust oma pereliikmete vastu üles näidata.

2. Mäng+Küsimused

Jaga lastele ümmargused paberid (igapähele kaks) ja lase joonistada ühele Eesavi ja teisele Jaakobi nägu. Nüüd kasuta neid nägusid küsimustele vastates – nime öeldes tõstavad lapsed üles vastavalt ühe või teise näo.

Kes oli karvane? (*Eesav*)

Kes oli Rebeka lemmiklaps? (*Jaakob*)

Kes sündis esimesena? (*Eesav*)

Kes armastas jahil käia? (*Eesav*)

Kes tülitsevad omavahel? (*Eesav ja Jaakob*)

Kes ei armastanud väljas käia? (*Jaakob*)

Kes oli Iisaki lemmiklaps? (*Eesav*)

Kes oli näljane ja tahtis süüa? (*Eesav*)

Kes keetis suppi? (*Jaakob*)

Kes müüs ära oma esmasünniõiguse? (*Eesav*)

3. Meisterdamine + Arutelu

Eesavi ja Jaakobi erinevad huvid ja harrastused.

Võta kaks suuremat paberilehte ja kirjuta ühe peale Eesavi ja teise peale Jaakobi nimi.

Lõika vanadest ajakirjadest eelnevalt välja pilte, mis illustreerivad vastavalt tubaseid ja värskes õhus viibimisega seotud tegevusi ja harrastusi. Lase lastel valida pilte ühele ja teisele lehele.

Suuremad lapsed võivad ka ise pilte välja otsida.

Oluline on tegevuse lõpus kinnitada, et ühed huvid ja harrastused ei ole paremad kui teised – lihtsalt erinevad huvid näitavad inimestevahelisi erinevusi ja väga erinevatel inimestel on mõnikord raske omavahel läbi saada. Võite koos mõtelda ja otsida oma paberilehtedelt, mis võiks olla Jaakobi ja Eesavi jaoks võimalik ühine tegevus.

4. Meisterdamine (vt lisa)

Valmista süda, millele on kirjutatud: “Armastagem üksteist, sest armastus on Jumalast” (1Jh 4:7).

5. Meisterdamine (vt lisa)

Valmistame mosaiikpildi läätsedest.

4. LÕPUPALVE/ÜLISTUS:

Armas Jumal, tänu sulle piiblilugude eest, mis õpetavad meile midagi sinu kohta ja selle kohta, kuidas üksteist armastada ja üksteisega hästi läbi saada. Tänu sulle, et meil on perekonnad, kes meid armastavad. Aita meid armastada oma õdesid ja vendi ja olla üksteise vastu heatahtlikud. Aamen.

ÕPPETUND 5: JAAKOB PETAB OMA VENDA

ESIMENE POOL: TUNNIKS ETTEVALMISTAMINE

1. PEAMINE MÕTE: Jaakob kavaldas oma venna üle, et jätta ta ilma pärandusest. Jumal armastas siiski Jaakobit. Jumal armastab meid ka siis, kui me mõnikord ei toimi õigesti.

2. PIIBLITEKST: 1. Moosese 27:1-46
1. Moosese 28:10-22

Kuldsalm: 1. Moosese 27:19a “Ja Jaakob ütles oma isale: “Mina olen Eesav, sinu esmasündinu! Ma tegin, nagu sa mind käksid.””

3. PIIBLI TAUSTATEAVE JA OLULISED TERMINID:

Jaakobi ja Eesavi lugu jätkub sealt, kus nende isa Iisak on suremas. Kui loete läbi tänase kirjakoha, näete, kuidas Jaakob kavaldab oma venna üle ja jätab ta ilma isa õnnistusest ja pärandist.

Tolleaegne tava oli, et vanim poeg ehk siis esmasündinu sai isalt päranduse põhiosa. Teine ja kõik järgmised pojad said oluliselt väiksema osa, kui üldse midagi. Niisiis on oluline teada, et Jaakobi pettuse põhjuseks oli soov pärandust saada, midagi omada.

Jaakobi vihkamine või armukadedus Eesavi vastu oli nii suur, et ta oli valmis oma isa ninapidi vedama ja sel viisil temalt õnnistust saama.

Edasi lugedes saame ühtlasi teada, et Jaakobist saab väga silmapaistev tegelane Jumala rahva ajaloos. See lugu avaneb meie ees tänases teises kirjakohas. Jaakobi unenägu taevaredelist on selles eriti olulise kaaluga. Jumal andestas küll Jaakobile, kuid läks palju aastaid, enne kui ta sai oma kodumaale tagasi pöörduda. Andestus on Jumala and, kuid me peame sageli elama oma tegude tagajärgede mõjusfääris.

Pärandus – asjad (omand), mis antakse ühelt inimeselt teisele üle, kui esimene omanik sureb
Õnnistuse andmine, õnnistamine – palve, et Jumal kaitseks ja aitaks inimest (vt ka õppetund 1)

4. NÄITLIK MATERJAL:

Värviline pilt lisas: Jaakob isa surivoodi juures. Võid kasutada lisaks ka eelmise tunni pilti.

5. ÕPETAJA ISIKLIK VAIKUSHETK:

Loe hoolikalt läbi mõlemad kirjakohad 1. Ms 27:1-46 ja 1. Ms 28:10-22.

Tee endale märkmeid sellest, mis toimub. Püüa leida enda jaoks olulised pidepunktid kogu loos.

Võid kirjutada üles, mida see lugu sinu jaoks tähendab, mida see sulle ütleb. Kuidas sa seda oma sõnadega jutustaksid?

TEINE POOL: ÕPPETUND

1. SISSEJUHATUS:

Alusta tundi küsimustega:

Kas te mäletate Jaakobi ja Eesavi lugu?

Mida te sellest mäletate? (*Lase lastel rääkida ja korrigeeri või täiendada vajadusel.*)

Kes oli isa lemmiklaps? (*Eesav.*)

Miks Eesav oli tema lemmik? (*Sest ta armastas jahti pidada.*)

Kes oli ema Rebeka lemmiklaps? (*Jaakob.*)

Mis toimus vendade vahel? (*Eesav müüs maha oma esmasünniõiguse.*)

2. TEEMA KÄSITLUS:

Jutusta lugu:

Täna läheme oma looga edasi. Piibel räägib meile siin Iisakist, Jaakobi ja Eesavi isast. Iisak on juba päris vana mees ja teab, et peab varsti surema. Sellepärast tahab ta mitmed asjad kodus korda seada, kuni ta veel jaksab seda teha.

Üks oluline asi tema jaoks on küsimus, mis saab kogu tema varandusest – kodust, kariloomadest, kõigest, mis talle kuulub. Ta tahab olla kindel, et keegi hoolitseb kõige selle eest ka pärast tema surma edasi ja midagi ei lähe kaotsi ega jää hooletusse.

Tol vanal ajal oli väga kindel komme, et kõige vanem poeg oli see, kes isa varanduse pärast tema surma endale sai. Iisaki vanem poeg oli Eesav – tema esmasündinu. Ta oli küll ainult natuke aega enne Jaakobit sündinud, aga ikkagi selgesti vanem poeg. Seepärast tahtiski isa nüüd pidulikult teatavaks teha, et Eesavist saab pärast tema surma tema pärija. Selle teadaandmise juurde kuulus pidusöök, mille poeg pidi isale ise valmistama, ja seejärel pidi isa andma pojale oma õnnistuse, millelega ta ühtlasi kuulutas poja oma pärijaks ja täieõiguslikuks peremeheks kogu majapidamise üle.

Niisiis hüüdis Iisak ühel päeval Eesavit ja ütles: “Kes seda teab, kui kauaks mind enam on. Ma tahaks need päranduseasjad nüüd korda seada. Ole hea, võta oma vibu ja nooled ja mine välja, küti mõni loom ja valmista siis sellest mulle pidusöök. Ja kui ma siis olen selle ära söönud, siis ongi just paras aeg sind õnnistada ja pärandus sulle üle anda.”

Eesavil oli rõõmus meel peamiselt sellepärast, et ta sai välja jahile minna. Lausa isa käsul jahile minna. Kõik see ülejäänud teda väga ei huvitanudki, aga kui oli vaja nii teha, noh, siis tehku isa pealegi mis tarvis.

Tuletame nüüd meelde, et sealsamas oli teine vend, Jaakob, keda just see ülejäänud hirmsasti huvitas. Teoreetiliselt oli ta ju juba Eesaviga kaubale saanud – Eesav oli olnud valmis kausitäie supi eest oma esmasünniõiguse talle loovutama.

Aga isa silmis oli paraku ikka Eesav see esmasündinud poeg, kes ainsana õnnistust ja pärandust väaris. Isa oleks ehk vihastanudki, kui Jaakob oleks püüdnud talle selgitada, et ta on vennaga kavaluse abil kaupa teinud ja nüüdsest see kõik hoopis talle kuulub.

Mida siis teha?

Ka ema Rebeka oli oma lemmikpoja saatuse pärast mures. Kui tema nüüd kuulis Iisaki korraldust Eesavile, sai ta kohe aru, et tuleb väga kiiresti tegutseda. Ta kutsus Jaakobi, rääkis talle loo ära ja ütles: “Nüüd pole muud, kui katsume lihtsalt Eesavist ette jõuda. Jahisaagiga läheb ikka aega; meil aga on siin karjamaal kitsi küllaga käes. Võta siit paar tükki ja ma valmistan nendest sellise toidu, mis su isale kindlasti meeldib – siis võid sina Eesavi asemel isale pidurooga pakkuda ja ega ta sind õnnistusestki ilma ei jäta!”

Jaakob kahtles küll natuke. Võibolla tundus talle isa ülekauldamine natuke riskantsem kui venna ninapidi vedamine. Jaakob mõtles esmajoones selle peale, kui erinevad nad ikkagi Eesaviga olid – tema oli nii sileda nahaga, Eesav aga lausa karvane. Mis saab siis, kui isa sirutab käe välja ja puudutab teda, kasvõi korraks? Mis saab siis, kui isa avastab pettuse? Siis võib oodatud õnnistus pöörduda needuseks.

Ema oli aga kindel, et asi õnnestub. Ta oli valmis kogu süü enese peale võtma, kui midagi peaks viltu minema. Nii ta siis kiirustas Jaakobit taga ja Jaakob tõi kähku karjamaalt kitsed, laskis emal endale Eesavi riided selga anda ja tallenahad oma käte ja kaela ümber siduda, et karvasem olla, ning viis viimaks väriseva südamega ema valmistatud toidu isale.

Iisak oli tõepoolest esialgu mõnevõrra kahtlev – olles ise ka jahimees, tundus talle pisut kahtlasena, et jahisaak oli nii kähku leitud ja sellest juba toitki valmistatud. Ta küsis pojalt kahtlustavalt: “Kumb sa oled?”

Nüüd ei jäänud Jaakobil muud üle kui julgus kokku võtta ja otsesõnu valetada: “Mina olen Eesav, sinu esmasündinu!”

Isa kahtles ikka veel. Ta küsis, kuidas see võimalik oli, et poeg nii kähku jahisaagi leidis. Eesav vastas, et Jumal aitas teda.

Viimaks tahtis Jaakob tõepoolest poega lausa käega katsuda, nagu Jaakob oli kartnud. Pettus läks ometi läbi. Isa ütles viimaks: “Hääl on Jaakobi hääl, aga käed on Eesavi käed.” Ja veelkord küsis ta Jaakobi käest: “Kas sa oled tõesti mu poeg Eesav?” – “Jah,” vastas Jaakob veel kord valetades. Nüüd viimaks hakkas isa sööma. Kui ta oli oma toidu söönud, õnnistas ta Jaakobit (jätkuvalt uskudes, et see on Eesav):

“Jumal andku sulle taeva kastet ja maa rammu, ning külluses vilja ja veini! Rahvad orjaku sind, rahvahõimud kummardagu sind! Ole oma vendade isand, su ema pojad kummardagu sind! Neetud olgu, kes sind neab, õnnistatud, kes sind õnnistab!” (1. Ms 27:28-29).

Ja Jaakob läks seepeale väga rahulolevana isa juurest minema.

Aga just siis jõudis koju tagasi Eesav oma tõelise jahisaagiga. Temagi valmistas maitstva toidu ja viis isale, aga isa oli nüüd täielikus arusaamatuses: ta oli ju juba ühe korra Eesavi jahisaaki söönud ja Eesavit isegi õnnistanud!

Hirmus pettus oli toimunud. Isa ärritus koledal kombel, kui ta aru sai, mis tegelikult sündinud oli. Aga õnnistuse andmine isalt pojale oli olnud pöördumatu tegu. Siin ei saanud enam midagi muuta. Eesav kisendas ja palus küll, et isa ka teda õnnistaks, aga asjad olid muutumatult paigas. Eesav jäi nüüdsest peale oma vennast sõltuvaks ja see vihastas teda väga – nii väga, et ta hakkas oma venda vihkama ning kavatses teda lausa tappa, nii et Jaakob oli sunnitud rändama kodust ära kaugele maale. Isa saatis Jaakobi kodust ära õnnistusega (mis seekord on päris Jaakobi oma õnnistus, mitte välja petetud) ja hoiatusega, et ta ei võtaks endale naist kohalike seast, vaid Mesopotaamiast – sealtsamast, kust oli pärit ka tema ema Rebeka.

Kui Jaakob oli teekonnal, nägi ta ühel ööl unes redelit taevasse, millel inglid üles-alla kõndisid. Jumal ise kõnetas teda ja tuletas talle meelde, et temal on oma plaan Jaakobi elu jaoks, mida isegi Jaakobi pettus ja inetud teod ei ole suutnud kõigutada ega muuta. Jaakob tegi sealsamas oma lepingu Jumalaga ning töötas nüüdsest peale käia ausameelselt Jumala teedel. Aga leppimiseni oma petetud vennaga oli veel pikk tee.

3. TEGELUSED:

1. Küsimused

Kes sai isalt õnnistuse? (*Jaakob.*)

Kas Jaakobil oli õigus sellele õnnistusele? (*Ei.*)

Kes pidi tegelikult õnnistuse saama? (**Eesav.**)

Kuidas see juhtus, et Jaakob Iisakilt õnnistuse sai? (*Ta kattis ennast tallenahaga ja suutis Iisaki uskuma panna, et ta on Eesav.*)

Kas Jaakobi käitumine oli aus? (*Ei – see oli ebaaus.*)

Mis juhtus Jaakobi ja Eesavi vahel pärast seda? (*Eesav oli väga vihane, tahtis Jaakobit tappa ja Jaakob pidi kodust lahkuma.*)

Kuidas Jaakob Jumalaga kohtub? (*Ta näeb unes taevaredelit ja kõneleb Jumalaga.*)

2. Mäng

Näita, kuidas sa ennast tunned. Lapsed seisavad ringis. Õpetaja ütleb:

Näita, kuidas sa oled õnnelik. (*naeratus*)

Näita, kuidas sa oled kurb. (*mossitus*)

Näita, kuidas sa oled vihane. (*käed puusas*)

Näita, kuidas sa oled väga vihane. (*käed puusas ja vihane nägu*)

Näita, kuidas sa oled siis, kui keegi on sulle midagi väga halba teinud. (*nutmine või viha*)

3. Mäng

Lase lastel kuulnud lugu läbi mängida. Võid teha seda nii, et oled ise jutustaja ja lapsed teevad kõike pantomiimina. Võite mängida ka näidendina, kus igäühel on oma tekst öelda. Kui olete loo läbi mänginud, küsi:

Kuidas Iisak ennast tundis pärast pettuse avastamist? (*kurb*)

Kuidas Eesav ennast tundis? (*vihane*)

Kas sina oleksid ka Jaakobi asemel kodust lahkunud?

Miks sa oleksid lahkunud?

Kas oled mõnikord saanud kellegi peale väga vihaseks? Miks?

4. Mäng

Redelimäng küsimustega. On tarvis paberist maalriteipi, kommikotti, küsimusi tunni kohta (võid kasutada ka 1. tegeluse küsimusi). Õpetajale: kleebi kogu ruumi ulatuses põrandale redeli kujutis. Redelipulki võiks olla vähemalt 12. Viimase pulga juurde pane kommikott. Lapsed seisavad esimese redelipulga taga. Sul on rida küsimusi, millele lapsed võivad vastata, esimesena vastaja saab ühe pulga võrra redelil edasi. Valesti vastajal tuleb astuda pulga võrra tagasi. Esimesena kommikotini jõudnu saab oma auhinda kõikidega jagada.

5. Arutelu

Jaga lapsed paaridesse, lase neil teineteisele jutustada mõnest halvast teost oma elus ja sellest, kuidas nad ennast pärast seda tundsid. Võid ka jutustada mingi loo oma elust ning lasta lastel arvata, mida sa tundsid ja kuidas asi lahenes.

6. Meisterdamine (vt lisa)

Maski valmistamine (2 varianti).

7. Meisterdamine (vt lisa)

Redeli valmistamine (tikkimispilt).

8. Mõistatus (vt lisa)

Sobita kokku loomade pead, kehad ja sabad. Õigesti sobitades saad sõnadest kokku piiblisalmid.

9. Laul “Taevaredel” (vt lisa)

4. LÕPUPALVE/ÜLISTUS:

Räägi lastele, et isegi siis, kui me oleme teinud midagi halba, on Jumal alati valmis meile andeks andma. Meie peaksime aga püüdma selle poole, et oma halbu tegusid mitte enam korrata.

Palveta:

Armas Jumal, mõnikord ma teen asju, mis ei ole õiged ja head. Mõnikord ma teen inimestele haiget sellega, mida ma neile ütlen või kuidas nende suhtes käitun. Ma tean, et sa tahad mulle andeks anda, nii nagu sa andsid andeks Jaakobile ja Eesavile. Ma tean seda ka, et minu eksimused teevad sind kurvaks. Aita mul meeles pidada, et sa oled minu juures iga päev ja sinu abiga ma võin olla teiste inimeste suhtes armastav ja hooliv, nii et keegi ei saa haiget. Aamen.

ÕPPETUND 6: JAAKOB JA EESAV TAAS SÕBRAD

ESIMENE POOL: TUNNIKS ETTE VALMISTAMINE

1. PEAMINE MÕTE: Jumal annab Jaakobile Eesavi petmise andeks. Jumal annab ka meile andeks meie eksimused.

2. PIIBLITEKST: 1. Moosese 31:1-17
1. Moosese 33:1-20
Luuka 6:37

Kuldsalm: 1. Moosese 33:4 “Aga Eesav jooksis temale vastu ja süleles teda, langes temale kaela ja suudles teda; ja nad nutsid.”

3. PIIBLI TAUSTATEAVE JA OLULISED TERMINID:

Meenutades Jaakobi ja Eesavi lugu, teame juba, et Jaakob lahkus oma kodumaalt eeskätt hirmust Eesavi viha ees. Aga kui ta oli lahkumas, õnnistas isa teda ning hoiatas, et ta ei võtaks naist kohalike seast vaid Mesopotaamiast. Ka Rebeka oli pärit Mesopotaamiast, kus olid Aabrahami suguvõsa juured. Nii sai Jaakobi kodust lahkumine konkreetse suuna ja eesmärgi.

Jumal kõnetab teda teekonnal unenäoga taevaredelist, ning Jaakob teeb sealsamas omapoolse töotuse Jumalale. Jumal annab Jaakobile ühtlasi teada, et temal on Jaakobi elu ja tuleviku tarvis oma plaan, ehk teisisõnu, Jaakobil on jätkuvalt oma osa Jumala plaanis. Aga ees on veel pikk tee selleni, mil lepitus petetud vennaga teoks saab.

Meie lugu läheb nüüd edasi sealt, kus Jaakob on end sisse seadnud võõral maal, abiellunud, pere soetanud ja on taas kord sunnitud oma elupaigast lahkuma, sest tema äi on tema peale vihane. Nii ta siis pöördub tagasi kodumaale kogu oma pere ja kogu oma varandusega.

On oluline teada, kui tähtsad olid Jaakobi päevil perekondlikud sidemed. Hoolimata sellest, et ta oli oma venda petnud, peeti Jaakobit siiski korralikuks meheks ja Jumal oli tema elu ka võõral maal õnnistanud. Ometi oli tema äi tema üle õnnetu, sest talle tundus, nagu oleks Jaakobi õnnistus tulnud tema arvelt.

Nii muutub kodumaale tagasi pöördumine möödapääsmatuks.

Jaakobi kaval kaalutlemine aga jätkub isegi nüüd, kus ta kavandab leppimiskingitusi oma vennale, püüdes aimata, mis teda rõõmustaks. See kavalus ei ole aga piisav. Jaakob vajab taas kohtumist Jumalaga selleks, et õigel viisil ja õige meelsusega – ja Jumalalt saadud õnnistusega – oma vennale vastu minna. Jumal on samal ajal teinud oma tööd ka venna südames ning vennad lepivad ära.

Lugu viib meid üha edasi Iisraeli rahva ehk siis Jumala rahva loos ning näitab, kuidas Jumal oma rahva hulgas tegutseb.

4. NÄITLIK MATERJAL:

Värviline pilt lisas: Vennad jooksmas teineteise poole.

5. ÕPETAJA ISIKLIK VAIKUSHETK:

Piiblitekstid on ka seekord väga pikad. Kuna nad on aga kirjutatud narratiivi vormis, on neid huvitav ja lihtne lugeda.

Võta iga päev teatud aeg selleks, et tekste lugeda. Kui oled teatud lõigu lugenud, tee endale märkmeid selle kohta. Palveta iga päev pärast teksti lugemist, et Jumal näitaks sulle selle sügavust ja aitaks mõista, mida sellest loost lastele edasi anda ja kuidas seda teha.

TEINE POOL: ÕPPETUND

1. SISSEJUHATUS:

Võid alustada küsimusega, kuidas me teame midagi nende inimeste elust, kes meist kaugel elavad. Kuidas nad saavad meile oma elust teateid saata? (*Vastused on tõenäoliselt: kirjad, telefonikõned, pildid, postkaardid, e-mailid, telefonisõnumid.*)

Küsi, kas mõni lastest on saanud selliseid sõnumeid sõbralt, kes on pikemat aega reisil.

Küsi, kas kellegi lähedane sugulane (*ema, isa, vanaisa-vanaema, õed-vennad*) elab mõnel teisel maal. Kas see laps teab, kuidas tema sugulasel läheb? Kuidas ta seda teab?

Nüüd räägi sellest, kuidas Jaakobi ja Eesavi ajal selliseid võimalusi üldse ei olnud ja inimesed, kes olid üksteisest kaugel – lausa teisel maal elamas –, ei teadnudki midagi sellest, kuidas vennal või sõbral läheb. Nii ei teadnud Jaakob midagi Eesavist ja Eesav ei teadnud midagi Jaakobist palju aastaid. Küllap nad mõtlesid mõnikord teineteise peale, aga sõnumeid ilmselt teineteise käest ei saanud ega saatnud.

2. TEEMA KÄSITLUS:

Jutusta lugu:

Jaakob oli nüüdseks juba palju pikki aastaid elanud Mesopotaamias, oma onu Laabani juures.

Ta läks sinna oma vanemate soovitusel ja nende õnnistusega. Rebeka ja Iisak olid huvitatud sellest, et Jaakob ei võtaks endale naist kohalike suguvõsade hulgast, vaid võtaks naise väarikast perekonnast. Jaakobile oli see soodne võimalus Eesavist eemale saada ja mitte enam muretseda oma elu pärast ja nii ta läks lausa rõõmuga kodust minema.

Teekond Mesopotaamiasse oli väga pikk ja sellel teekonnal olles sai Jaakob Jumalalt ühel ööl väga selge töötuse selle kohta, et tema elu üle on jätkuvalt Jumala õnnistus. Jaakob andis ka ise Jumalale töötuse teda kummardada ja oma varandusest talle ande anda, kui Jumal teda tema teedel tõepoolest hoiab.

Kohale jõudes sai temast kõigepealt oma onu Laabani sulane. Edaspidi ta abiellus ja talle sündis lapsi ja aegamööda kasvas nii tema pere kui varandus väga suureks. Laaban oli esialgu küll rõõmus Jaakobi õnnistusi nähes, aga see tegi ta meelega pisut kibedaks ja Jaakob mõistis ajapikku, et Laaban tahaks temast hea meelega lahti saada. Nii ta siis kogus kokku oma pere ja kariloomad ja varanduse ja asus taas pikale teele oma vanematekodu poole.

Mis siis tegelikult saab, kui Jaakob kodumaale tagasi jõuab? Kas ta kohtab taas oma venda Eesavit? Kuidas Eesav teda võiks vastu võtta?

(Lase lastel võimalusi pakkuda.)

Tegelikult oli lugu nõnda, et Jaakobil oli ikka veel tõsine hirm nahas oma venna ees. Palju aastaid oli küll mööda läinud, aga see, kuidas ta oma vennaga oli käitunud, oli ju ikka üsna häbematu. Ja kui Jaakobil oli nii hästi meeles, kuidas nad olid teineteisest vihastena lahku läinud, siis küllap see oli veel paremini meeles Eesavil.

Kuidas võiks otsida lepitust? *(Lase lastel võimalusi pakkuda.)*

Jaakob kartis ikka veel oma venna viha ja sellepärast saatis ta kõigepealt käskjala enda ees minema, et Eesavile ette teatada tema tagasitulekust. Käskjalg pidi Eesavile väga alandlikult teatama, et Jaakob tuleb nüüd koju tagasi, ja lubama Eesavile hüvituseks rohkeid kingitusi.

Käskjalg tuli peagi Eesavi juurest tagasi Jaakobi juurde ja ütles: “Eesav tuleb sulle neljasaja mehega vastu.”

Aga kas ta tuleb sõbralikult või on need nelisada meest sõjamehed? Seda käskjalg ei osanud Jaakobile öelda. Ja Jaakobil oli endiselt hirm nahas.

Ta seadis nüüd valmis kingitused Eesavi jaoks: “kaks sada kitse ja kaks kümmend sikku, kaks sada emalammast ja kaks kümmend jäära, kolm kümmend imetajat kaamelit ja nende varssa, nelikümmend lehma ja kümme härjavärssi, kaks kümmend emaeslit ja kümme eeslitäkkü.”

(1. Ms 32:15-16).

Need suured loomakarjad saatis ta enda ees minema, et kingitused jõuaksid kohale enne teda ennast ja pehmendaksid Eesavi südant.

Sel ööl oli Jaakob päris üksinda ja kõneles Jumalaga, paludes temalt õnnistust. Jumal küsis tema nime ja õnnistas teda nimepidi – muide, kas te mäletate veel, et Jaakobi tüli Eesaviga tekkis sellest, et Jaakob sai kavalusega õnnistuse, mis kuulus tegelikult tema vennale Eesavile? Jaakob valetas oma isale, et tema nimi on Eesav!

Nüüd, kui Jumal Jaakobilt tema nime küsis, vastas Jaakob ausalt. Ta ei püüdnud enam olla keegi teine, et paremat õnnistust saada. Ja Jumal õnnistas Jaakobit.

Hommikul tõusis Jaakob, nägi eemalt tulemas oma venda Eesavit koos neljasaja mehega ja läks rahuliku südamega talle vastu. Ta kummardas oma venna ees seitse korda maani, vend aga jooksis temale vastu ja süleles teda. Nüüd nutsid mõlemad mehed üheskoos.

Leppimise puhul on mõnikord nii, et pisarad tulevad kergesti. Sest nii hea on ära leppida ja tunda, et need halvad asjad, mis on olnud, jäävad maha ja on võimalik uuesti omavahel hästi läbi saada.

Nüüdsest elasid vennad lähestikku ja nende vahel ei olnud enam vaenu.

Eestimaine lugu:

See on lugu kahest omavahel sarnasest vennast, kes küll ei tülitse ega petnud teineteist, aga pidid ikkagi teineteisest väga pikka aega lahus olema.

Kord elasid kaks venda Mart ja Tiit. Nad elasid maal, ühes suures Eestimaal talus, kus oli palju tööd ja suured põllud. Neile mõlemale meeldis maatöö, aga nad mõlemad tahtsid ka õppida ja lausa Tartu Ülikooli minna ja neil olid suured tulevikuplaanid. Ja neil oli veel neli väiksemat õde, keda nad mõnikord pidid valvama.

Aga siis algas sõda. Tulevikuplaane ei julgenud keegi enam palju teha. Kui vanemat venda tahe- ti sõjaväkke võtta, otsustas ta selle asemel paati astuda ja Rootsi poole põgeneda. Nii ta siis läks, 18-aastasena, jättes hüvasti oma pere ja noorema vennaga, kes oli siis 16. Ja palju aastaid läks mööda, mil keegi ei teadnud, kuidas tal läheb või kus ta on.

Eestimaal oli sel ajal nõukogude võim ja teadmine, et kellelgi on sugulasi välismaal, oleks võinud probleeme tekitada, nii et parem oli mitte kontakti otsida. Aga pikapeale tulid ikkagi salamahti kohale teated, et Mart on Kanadas, et temast on saanud sillaehituse insener ja et tal on naiseks eestlanna. Varsti sündisid perre lapsedki.

Tiit ei saanud Eestimaal ülikooli lõpetada, sest oli aktiivne kirikuskäija ning heideti seetõttu ülikoolist välja. Ta leidis tööd, aga inseneri nagu ta vennast temast ei saanud. Kuigi insenerikaldu- vused olid tal täitsa olemas – need avaldusid maja ehitades ja igasuguseid koduseid asju parandades või täiendades. Ka tema võttis naise ja perre sündisid lapsed.

26 aastat läks mööda. Mart tuli Eestimaale oma perega kohtuma. Kõik oli muutunud, nii inimesed kui paigad. Aga kui nooremad õed oma kahte suurt venda kõrvuti vaatasid, siis olid nad häämas- tunud sarnasusest nende vahel.

Nad olid enam-vähem ühte kasvu. Nende juuksed olid sarnaselt kammitud. Mõlemad kandsid prille (ükski õde ei kandnud). Mõlemad olid väga head fotograafid, ilmutasid oma filmid ise, tegid pil- did ise valmis ja tegid lisaks fotodele ka veel slaide. Mõlemad olid kätt proovinud filmikaameraga. Mõlemal oli väga hea tehniline taip. Mõlemad olid ehitanud endale oma kätega maja. Mõlemad olid oma kirikus tunnustatud töötegijad.

Küllap see sarnasuski aitas kaasa, et nii paljude aastate järel ikkagi end tõeliste vendadena tunda ja kokkusaamisest ehtsat rõõmu tunda. Kingitusedki ei jäänud vastastikku jagamata – lihtsalt sellest suurest rõõmust, et pere jälle koos oli.

See kokkusaamine ei jäänud ainsaks – ikka ja jälle, Eestimaal ja Kanadas said vennad kokku ja tundsid teineteisest rõõmu, kuni vanema venna elupäevad viimaks otsa said.

(Meeli Tankler)

3. TEGELUSED:

1. Küsimused

Mida Jaakob kodumaale reisis kaasa võttis? (*Kariloomad, varanduse.*)

Mida Jaakob mõtles Eesaviga kohtumisest? (*Kartis teda, valmistas ette kingitusi.*)

Millised kingitused Jaakob Eesavi jaoks valmis pani? (*Kitsed, lambad, lehmad, kaamelid jne.*)

Kas Jaakob viis ise kingitused Eesavi kätte? (*Ei, tema sulased tegid seda.*)

Kuidas Jaakob Eesavile vastu läks? (*Kummardas seitse korda.*)

Kuidas Eesav Jaakobile vastu läks? (*Jooksis talle vastu, süleles teda.*)

2. Mäng: Lähen pikale reisile

Esimene mängija alustab mängu lausega: “Lähen pikale reisile ja võtan kaasa saapad.” Järgmine mängija kordab lauset, aga lisab sinna midagi juurde, näiteks: “Lähen pikale reisile ja võtan kaasa saapad ja veepudeli.” Iga järgmine mängija peab midagi juurde lisama, aga ei tohi ühtegi eelmist sõna ära jätta. Sobib mängimiseks 5-6-liikmelistes gruppides.

3. Mäng: Karjad kokku

Loomad, keda Jaakob Eesavi jaoks kingituseks välja valis, on laiali jooksnud. Anna lastele sedelid erinevate loomade nimedega (lehm, lammas, hobune jne) ja palu ühesugustel loomadelt karjadesse koguneda. Üksteise äratundmiseks võivad nad häälitseada või liigutusi teha. Võitjad on need, kes kõige kiiremini oma karja kokku saavad.

4. Meisterdamine

Valmistame „hea tahte kingituse”. Õpetajale: varu erinevaid ilusaid asju (pliiatseid, komme, väike-seid mänguasju, raamatuid, kirjutusplokkid vms.), millest lapsed saaksid ise kokku panna kingitusi. Laual peaks olema ka pakkematerjal kingituste tegemiseks - paber, teip ja pael või kingikotikesed. Samas ka materjal kaardikeste valmistamiseks.

Lase lastel mõelda, kes on see inimene, kelle suhtes nad on olnud ülekohtused või hoolimatud, või siis lihtsalt keegi, kellele tahaks rõõmu valmistada. Koos tehke kaunid kingipakid ja kinnitage pakkide külge ka laste nimekaardid.

5. Mõistatus (vt lisa)

Leia peitepildilt loomad, keda Jaakob Eesavile kingituseks välja valis.

6. Laul „Sõber, ära väsi” (vt lisa)

4. LÕPUPALVE/ÜLISTUS:

Loe lastele see luuletus:

Jumal on alati lähedal,
Ka siis, kui ma seda ei märka.
Teen mõnikord vigu ja komistan teel
Ja ometi tähtis on teada, et veel
On Jumal mu juures ikka.

Kui pere ja sõbrad mu turtsakust taluvad
Jumal mu juures on ikka
Kui kurbus mind rõhub ja tunded on valusad
Jumal mu juures on ikka

Ma tean nüüd, et isegi kui olen halb
Või tegusid teen, mis on väärad
Mu Jumal mul andestab
Oma vigu kui tunnistan
Andestust teisteltki palun

Korda lastega koos: “Andke andeks, ja teile antakse andeks!” (Lk 7:37b)

Palveta:

Armas Jumal, sina oled hea Jumal. Tänu sulle, et sa andestad meile just nõndasamuti nagu Eesav andestas Jaakobile. Isegi kui me eksime, võime teada, et tohime alati sinu juurde tagasi tulla. Kuule meie palvet, aamen.

ÕPPETUND 7: UNENÄGIJA JOOSEP

ESIMENE POOL: TUNNIKS ETTE VALMISTAMINE

1. PEAMINE MÕTE: Joosep on Jaakobi poeg. Tema käitumine on tekitanud pingeid perekonnas. Aga kuigi tema perekond on tema vastu häälestatud, on tal ometi oluline koht Jumala plaanis.

2. PIIBLITEKST: 1. Moosese 37:1-11

Kuldsalm: 1. Moosese 37:11 “Ta vennad said temale kadedaks, aga ta isa pidas meeles selle loo.”

3. PIIBLI TAUSTATEAVE JA OLULISED TERMINID:

Joosepi lugu on laste jaoks eriliselt põnev lugu. Tänapäevane osa loost näitab seda, kuidas ja miks teised vennad Joosepit ei armasta. Põhjuseks on tema hoiak teiste suhtes, kuna ta näitab välja oma üleolekut ja enese paremaks pidamist. Isa teeb talle erilise kingituse ja seetõttu tunneb ta end veelgi rohkem esile tõstetuna. Joosepil on ka erilised unenäod ja nägemused, mida Jumal talle saadab. See lugu aitab meil näha, kuidas Jumal tegutseb selles maailmas ka inimeste kaudu, kes pole täiuslikult head. Jumalal on oma plaan Joosepi elu jaoks, mille kaudu Joosep saab tähtsa koha Jumala rahva loos – selles pikas loos, mis kord kulmineerub Jeesuse sünniga. Lepitus tuleb kord ka sellesse perekonda, näidates meile, kuidas Jumal on alati valmis andestama, isegi siis, kui käitatakse väga valesti.

4. NÄITLIK MATERJAL:

Värviline pilt lisas: Joosep oma kirju kuuega.

5. ÕPETAJA ISIKLIK VAIKUSHETK:

Võta endale aega mõtisklemiseks iga päev. Olgu sul Piibli juures alati paber ja pliiats, et märkmeid teha.

Esmaspäev – loe läbi tunni kirjakoht ja tee märkmeid oma mõtetest selle kohta.

Teisipäev – mõtle oma isikliku elu üle. Kirjuta üles kõik, mis sulle meenub olukordadest, kus tundsid lapsepõlves end teistest erinevana.

Kolmapäev – palveta nende minevikumõtete pärast, mis sa eile kirja panid.

Neljapäev – loe uuesti läbi tunni kirjakoht ja oma märkmed selle kohta. Mida peaksid lapsed sinu meelest Joosepi loo puhul mõistma ja teadma?

Reede – loe läbi tunni materjal. Tee kärpeid ja lisa, mida pead vajalikuks. Mõtle läbi, kuidas sa tunni läbi viid.

Laupäev – loe uuesti läbi tunni kirjakoht ja materjal. Palveta iga lapse eest oma grupis.

TEINE POOL: ÕPPETUND

1. SISSEJUHATUS:

Klassi tulles saab iga laps ühe värvilise riideriba, soovitavalt igaüks eri värvi. Palu lastel neid hoolega hoida ja ütle, et hiljem läheb neid vaja.

Küsi: Kas te olete kunagi und näinud? Mida te unes nägite? (Lase lastel oma unenägu jutustada.)

Küsi: Kas vahel on juhtunud, et unenägu tundus väga tõelisena isegi siis, kui olite juba üles ärkanud?

2. TEEMA KÄSITLUS:

Jutusta lugu:

Täna räägime Aabrahami perekonnast edasi. Ja juttu tuleb Joosepist, Jaakobi pojast, kes nägi sageli huvitavaid unenägusid.

Loe 1. Moosese 37:2-11.

Kas teil on veel meeles, et Joosep on Jaakobi poeg? Jaakob oli see mees, kes pettis oma venda, et saada tema asemel endale isa pärandus ja õnnistus. Aga vennad leppisid ära, mäletate? Ja nüüd me räägime juba Jaakobi lastest. Joosep on Jaakobi lemmiklaps, nii nagu Jaakobi vend Eesav oli oma isa Iisaki lemmiklaps. Aga Joosep on tegelikult suure pere laps – neid on kokku 12 venda. Ja ka need vennad ei saa omavahel hästi läbi.

Just sellepärast, et Joosep on oma isa lemmiklaps, kingib isa talle väga erilise kuue. Piiblis on öeldud, et tegemist oli kirju kuuega. Me ei tea täpselt, milline see kirju kuub just oli, aga ilmselt midagi vägagi kadestamisväärset. Midagi, mida teistel ei olnud. Võibolla nagu eripartiist pärit firmatossud või sportauto. Igatahes tekitas see eriline kuub – või jakk või jope, nagu meie ütleksime – palju kadedust ja vendade suhtumine Joosepisse läks veel halvemaks.

Räägi lastega riidetest ja sellest, kuidas need võivad kadedust tekitada. Kas on oluline, kuidas me oma riideid kanname ja kuidas nendesse suhtume?

Võid lasta lastel rääkida lugusid mõnest nende jaoks erilisest riideesemest ja selle saamise loost.

Võid ka ise mõne loo rääkida.

Kas me tohime rõõmustada uute ilusate riiete üle?

Kas me võime neid teistele näidata ja öelda: “Näe, mis mulle osteti!”?

Kas me võime neid teistele näidata ja öelda: „Aga sul ei ole sellist!”?

Võid tuua kaasa ka mingi huvitavates värvides riietuseseme (soovitavalt nõõbitava, mida saad teiste riiete peale panna), näidata seda lastele, panna see siis selga ja küsida:

„Kas see /jakk/ teeb mind teist kõigist paremaks?”

“Kas see /jakk/ teeb mind teist kõigist erinevaks?”

“Kas see, kui sulle antakse midagi, mida su õed ja vennad ei saa, paneb sind tundma, et oled lemmiklaps?”

Me ei tea, kuidas Joosep oma kirjut kuube kandis ja kui palju või kuidas ta sellega teiste vendade ees uhkustas. Aga kirju kuub oli midagi, mis eristas teda teistest ja näitas kõigile, et ta on lemmiklaps. Ja vennad oli kadedad ning Piibel räägib meile, et vennad omas kadeduses “ei suutnud temaga sõbralikult rääkida”.

Aga Joosepi puhul oli veel üks asi, mis teda eriliseks tegi. Ta nägi väga erilisi unenägusid, selliseid, mida teised ei näinud.

Enamik inimesi näeb unenägusid, lausa igal öösel, ja sageli me ei mäletagi neid enam hommikul üles ärgates. Aga mõned unenäod on teistsugused ja jäävad hästi meelde.

Sellel väga vanal ajal, millal Joosep elas, uskusi inimesed, et unenäod näitavad meile midagi meie tulevikust, et unenägudel on alati mingi tähendus ja seletus. Sellepärast kuulati ka hoolega, mida inimesed oma unenägudest jutustasid, ja püüti sellest tähendus üles leida. Ja Jumal saatis mõnikord tõepoolest oma sõnumeid inimestele unenägude kaudu.

Kui me nüüd teame, et unenägudest sellisel viisil tähendusi otsiti, siis on meil ka kergem aru saada, miks Joosepi unenäod ta vendadele kohe üldse ei meeldinud. Tegelikult oli nii, et kui ta vendadele hommikuti oma unenägusid jutustas, siis hakkasid nad teda selle peale lausa vihkama ja said tema peale hirmus kadedaks!

Kas pole imelik, et keegi võib teise unenäo peale kadedaks minna? Tegemist on ilmselt liiga hea unenäoga, sellisega, mida kõik tahaksid näha.

Mida siis Joosep unes nägi?

Piibel räägib meile kahest Joosepi unenäost, mida ta ka oma perele jutustas.

Esimene unenägu oli selline: Vennad oli kõik koos põllul tööd tegemas. Oli lõikuseaeg ja vili lõigati maha ning pandi vihkudesse. Viljavihud tuli kinni siduda, et need ilusti koos püsiksid ja neid saaks aita panna. Nii olid siis kõik kaksteist venda igaüks oma viljavihuga ametis, kui äkki Joosepi vihk kerkis teiste seast üles ja jäi sirgelt püsti seisma. Ja kõigi teiste vendade vihud kogunesid sellepeale Joosepi viljavihu ümber ringi ja kummardasid selle ette maha.

Vennad olid teadagi nõrдинud selle üle, et nad Joosepi unenäos tema ette kummardama pidid. Oma noorema venna ette! See lausa vihastas neid.

„Kas sina tahad meie kuningaks saada? Tahad meie üle valitsema hakata, jah?“ küsisid nad. Selline mõte tundus küll päris võimatu, aga natuke oli see hirmutav ka.

Teine unenägu oli selline:

Taevas oli päike, kuu ja üksteist tähte. Ja need päike, kuu ja üksteist tähte tulid kõik ja kummardasid Joosepi ette maha.

Selle viimase unenäo peale pahandas juba isegi isa Jaakob – ta noomis Joosepit ja ütles talle, et seda ei saa ju ometi juhtuda, et terve perekond tuleb ja kummardab maani Joosepi ees. Ei maksa selliseid mõtteid lasta endale pähe tulla. Aga sügaval südames oli isa väga hämmastunud oma lemmikpoja unenäost ja pidas seda meeles.

Vennad olid üha enam kadedad ja vihased ning ei tahtnud Joosepiga üldse mingit tegemist teha.

Aga ma soovitan ka teil need unenäod meeles pidada, kui me Joosepist edasi räägime. Sest nendes unenägudes oli peidus midagi Jumala suurest plaanist Joosepi elu jaoks, kuigi Joosep ise ega tema pere seda siis ei mõistnud.

3. TEGELUSED:

1. Arutelu

Suuremate lastega võid arutleda selle üle, kuidas Joosep oleks saanud oma vendadega paremat läbisaamist otsida. Kas ta oleks võinud oma ilusat kirjut kuube mõnikord kellelegi teisele selga laenata? Kas oleks olnud parem, kui ta oma unenägusid ei oleks teistele jutustanud? Võibolla ta uhkustas liialt oma kuue ja unenägudega?

2. Mäng: Mis see pant peab tegema?

Vaja on mingit ühte riideset igalt lapselt (müts, saabas, sall jne). Need tuleb kokku koguda nii, et lapsed ei tea, mis on kellegi oma. Mängujuht võtab esimese riideseme, aga ei näita seda lastele ja küsib: „Mis selle omanik peab tegema?“ Lapsed pakuvad mingi tegevuse. Nüüd näitab mängujuht riideset ja see laps, kelle oma ese on, sooritab vastava tegevuse.

Märkus: seda mängu saab mängida ainult juhul, kui oled kindel, et lapsed ei paku välja alandavaid või kellelegi jaoks piinlikke tegevusi.

3. Meisterdamine (vt lisa)

Suur grupipilt taevast, kus on 11 tähte, päike, kuu ja Joosep.

4. Meisterdamine (vt lisa)

Lase lastel tunni alguses saadud riideribad suurele paberile kleepida ja lõika siis sellest shablooni järgi (shablooni võiks siis suurendada) välja kuub. Võid ka väiksema šablooni järgi igale lapsele kuue kujutise välja lõigata ning anda selle kaunistamiseks paberiribasid, riideribasid või värvilisi linte.

5. Meisterdamine (vt lisa)

Meisterdame idamaiste kaunistustega padja.

4. LÕPUPALVE/ÜLISTUS:

Palveta:

Armas Jumal, me täname sind nende lugude eest Piiblis, mis näitavad meile, kuidas sinul on oma plaan iga inimese elu jaoks. Aita meil õppida nendest lugudest seda, kuidas sinu suurest plaanist teistelegi rääkida. Aita meil olla sõnakuulelikud sinu plaanile. Õpeta meid olema oma peres need, kes loovad rahu, mitte ei tekita tüli ja riidu. Aamen.

ÕPPETUND 8: JOOSEP ORJUSES

ESIMENE POOL: TUNNIKS ETTE VALMISTAMINE

1. PEAMINE MÕTE: Oma mõtlematu ja julma teoga, mille põhjuseks oli viha ja kadedus, põhjustasid Joosepi vennad raskeid aegu mitte üksnes Joosepile, vaid ka Jaakobile, oma isale. See, kuidas me tunnetest aetuna käitume, mõjutab sageli paljusid meie ümber.

2. PIIBLITEKST: 1. Moosese 37:12-36
Psalm 121:1-2, 8

Kuldsalm: Psalm 121:8 "Issand hoiab su minemist ja su tulemist nüüd ja igavesti."

3. PIIBLI TAUSTATEAVE JA OLULISED TERMINID:

Joosepi orjusesse müümise lugu on oluline lugu Piiblis. Selles on peidus üsna palju: siit näeme, kuidas Jumal kannab hoolt nende eest, keda ta on kutsunud oma teenistusse; näeme vendadevahelise kadeduse ja rivaalitsemissuhtes ja seda, kuidas selline rivaalitsemine võib lausa perekonna purustada; näeme ka seda, kuidas isa oma poegi ikkagi armastab kõigist nende eksimustest hoolimata. Selle nädala lugu on sillaks Jumala plaani lõpliku täideviimiseni Joosepi elus. Temast saab suur mees. Temast saab valitseja, kelle ette kummarduvad maani maha kõik inimesed, kaasa arvatud tema vennad.

Orjusesse müümine on midagi sellist, mida me paljuski suudame mõista. Meie ajalooski on pikki sajandeid, kus mõni teine rahvas või riik on valitsenud meie maa üle. Meie vabadus on olnud piiratud, keegi teine on otsustanud, kuhu me läheme ja mida tohime teha. On oluline märgata, kuidas ja miks Joosep tõuseb orjaseisusest kõrgemale, nii et temast saab võitja. Kõige olulisem on ehk see, kuidas Joosep igas olukorras tunneb Jumala lähedust ja abi. Jumal võib ja tahab meie lähedal olla kõikvõimalikes eluolukordades.

Ori – inimene, kes on teise inimese omand ja kellelt on võetud vabadus

Kättemaks – kellegi karistamine selle eest, et ta on sulle halba teinud

Kadedus – pahameel või vastumeelsus kellegi suhtes, kellel on midagi enam kui sinul või kes suudab/oskab midagi enam kui sina

4. NÄITLIK MATERJAL:

Värviline pilt lisas: Vennad panevad Joosepi kaevu.

5. ÕPETAJA ISIKLIK VAIKUSHETK:

Jaga oma Piibli lugemine nädala lõikes järgnevalt:

Esmaspäev – loe uuesti läbi 1. Ms 37:2-11 (eelmise nädala kirjakoht)

Teisipäev – loe 1. Ms 37:12-24; tee endale märkmeid selle kohta, mis toimub ja miks miski toimub.

Kolmapäev – loe 1. Ms 37:25-28; tee märkmeid.

Neljapäev – loe 1. Ms 37:29-36.

Reede ja laupäev – loe läbi oma märkmed, tee oma plaan tunniks ja vali välja tegelused.

Ära unusta iga päev palvetamast laste eest ja tunni läbiviimise pärast.

TEINE POOL: ÕPPETUND

1. SISSEJUHATUS:

Kui kasutasid eelmises tunnis mingit värvilist riideeset „kirju kuue” näidisenä, siis võid seda taas näidata ja küsida, mida või keda see lastele meelde tuletab. Püüdke koos meelde tuletada, kuidas Joosep oli isa lemmiklaps ja teised vennad teda sellepärast ei sallinud. Tuletage meelde ka Joosepi unenägusid.

2. TEEMA KÄSITLUS:

Jutusta lugu:

Ühel päeval kutsus isa Joosepi enda juurde. „Su vennad on juba päris tükk aega kodust eemal karja hoidnud,” ütles ta. „Mine nende juurde ja vaata, kuidas neil läheb, kas kõik on hästi ja kas kari on korras. Siis tule jälle koju ja jutusta mulle kõigest.”

Joosep läkski tee. Teekond oli päris pikk ja vahepeal pidi ta teekäijatelt küsima, kas ta ikka õiges suunas läheb ja kas nad on tema vendi ja karja näinud. Viimaks jõudis ta vendade juurde.

Vennad nägid Joosepit juba kaugelt ja neile ei meeldinud sugugi, et isa oli ta nende juurde saatnud. Neid oli kokku kümme venda seal väljal ja nad kõik olid ju Joosepi peale kadedad ja vihased päris mitmel põhjusel. Pealegi teadsid nad oma senistest kogemustest, et Joosep räägib isale ausalt kõik ära, mida ta näeb – ka selle, mida vennad valesti on teinud või kus nad karjaga hooletud on olnud. „Sealt see unenägija siis tuleb,” ütlesid nad. „See suure suuga uhkeldaja. Isa saatis ta kindlasti meie järele nuhkima.”

„Lööme ta maha, siis on meil temast viimaks rahu!” ütles üks vendadest vihasele.

Ruuben, kellel hakkas nooremast vennast natuke kahju, kiirustas ütleva: „Ärgem teda lausa maha löögem, viskame ta parem siia vanasse kuivanud kaevu.” Ruubenil tekkis sealsamas salaplaan pärastpoole tagasi tulla ja vend jälle kaevust välja aidata.

Selle kaevuviskamisega olid aga teisedki nõus. Ja kui Joosep viimaks nende juurde jõudis, haarasid nad ta kinni, kiskusid tal seljast tema uhke kirju kuue ja viskasid ta kuivanud kaevu.

Nad ise tundsid ennast seda tehes päris hästi – nad ei olnud ju verd valanud ega tegelikult midagi väga hullu teinudki, arvasid nad. Ja nii nad istusid sinnasamasse kaevu äärde maha ja hakkasid rahumeeli oma lõunaoodet sööma. Ainult Ruuben toimetas midagi kaugemal, karja juures.

Äkki hakkas eemalt paistma tolmupilv ja kui nad uudishimuga vaatama jäid, selgus peagi, et läheneb suur võõramaine kaubakaravan. Kaamelid olid koormatud igasuguste lõhnaainete ja vaigu ja palsamitega ning karavan oli üsna pikk. Kaamelid muudkui lähenesid ja lähenesid ja äkki tekkis ühel vendadest enda arvates lausa hiilgav idee, mida ta kohe ka teistega jagas.

„Nüüd ma tean, mida selle Joosepiga teha,” ütles Juuda vendadele. „Nüüd me saame temast lõplikult lahti ja saame veel kasu ka! Müüme ta neile kaupmeestele maha!”

Kaupmehed oli pärit Egiptusest ja valmis kauplema kõigega, mida neile kaubaks pakuti. Ka inimestega, sest orje oli ju alati vaja. Nii et kui vennad Joosepi kaevust uuesti välja tõmbasid ja teda müügiks pakkusid, ei huvitanud kaupmehi, kes ta on või miks teda müüa tahetakse. Nad andsid Joosepi eest kakskümmend hõbetükki ja võtsid ta endaga kaasa. Ja karavan liikus edasi.

Just siis jõudis Ruuben teiste juurde tagasi. Mäletate, tema oli ainuke, kellel oli olnud Joosepist natuke kahju? Tal oli olnud plaan Joosep kaevust välja aidata, aga selleks oli nüüd juba hilja. Sest teised vennad olid Joosepi juba välja aidanud – aga ainult selleks, et temast lõplikult lahti saada. Joosep oli nüüd teel Egiptusesse koos kaubakaravaniga.

Ruuben oli väga ehmunud. Ja tasapisi tekkis ka teistel imelik tunne, et midagi väga halba oli just teoks saanud, mida ei saanud enam muuta. Alles nüüd mõtlesid nad selle peale, et kodus ootab nende isa Jaakob oma lemmikpoega tagasi teadetega teistest vendadest.

„Mida me isale ütleme?”

Oli selge, et tõtt isale rääkida ei saanud. Vennad kastsid Joosepi kirju kuue loomavere sisse ja viisid selle isale, öeldes: „Me leidsime selle kuue väljalt. Kas see on sinu poja kuub?”

Jaakob tundis kuue muidugi ära ja oli veendunud, et mingi metsloom on Joosepi maha murdnud. Ta oli väga kurb ja leinas Joosepit ja teistel vendadel oli seda raske näha, sest ka nende südamed hakkasid ikka rohkem ja rohkem selle pärast valutama, mida nad olid mõtlematult ja vihahoos teinud. Aga Joosep jõudis Egiptusesse ja temast sai vaarao õukonna ihukaitsepealiku Pootifari ori.

3. TEGELUSED:

1. Küsimused

Mida vennad Joosepiga teha kavatsesid? (*Nad kavatsesid ta maha lüüa.*)

Kes soovitas ta ellu jätta? (*Ruuben.*)

Mis juhtus Joosepiga, kui ta vendade juurde jõudis?

(*Vennad tahtsid temast lahti saada ja viskasid ta kuivanud kaevu.*)

Mis plaan oli Ruubenil? (*Ta kavatses hiljem Joosepi kaevust välja aidata.*)

Mis juhtus Joosepi kirju kuuega? (*Vennad kiskusid tal kuue seljast ära.*)

Keda nägid vennad eemalt lähenemas? (*Kaubakaravani.*)

Kellel tuli idee Joosep orjaks müüa? (*Juudal.*)

Kuhu oli karavan teel? (*Egiptusesse.*)

Kui palju raha vennad Joosepi eest said? (*Kakskümmend hõbetükki.*)

Mida vennad isale ütlesid?

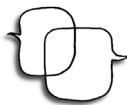
(*Nad viisid isale loomaverega määratud kirju kuue ja ütlesid, et leidsid selle väljalt.*)

Mis sai Joosepist Egiptuses? (*Temast sai vaarao õukonna ihukaitsepealiku Pootifari ori.*)

2. Arutelu

Suuremate lastega võid arutleda selle üle, kas kellegi orjaks müümine on parem või halvem tegu kui tapmine. Siinkohal võib rääkida ka tänapäevase inimkaubanduse teemadest ja hoiatada lapsi, et tänapäevaseski maailmas võib vahel juhtuda, et inimene müüakse orjaks nagu „kogemata” – talle lubatakse midagi teisel maal (haridust, tööd), aga kohale jõudes ootab teda tegelikult orjus, sest ta ei saa enam ise otsustada oma elu ja tegevuse üle, vaid teda sunnitakse tegema asju, mida ta ei taha.

3. Mäng + Arutelu

Mängige lastega seda lugu. Võid tuua kaasa mõned sallid peakateteks või mingid muud välised märgid (nt eri värvi paberist sildid rinda), et osalisi eristada. Osalised: Joosep (kirju kuuega), 10 venda, Egiptuse kaupmehed. Vaja on määrata kuivanud kaevu koht, kuhu Joosep visatakse.

Kui mäng on lõppenud, palu lastel ringi istuda ja arutage koos, kuidas Joosep ennast tundis, kui vennad ta reetsid ja maha müüsid; kuidas vennad end selle juures tundsid; mida kaupmehed oleksid võinud vendadelt küsida, enne kui olid valmis Joosepi ära ostma.

4. Mäng

Lase lastel seista paarikaupa, näod vastamisi. Nüüd ütle, et kõik peavad teineteisele vihaselt otsa vaatama. Seejärel ütle, et nad peavad tõstma oma parema käe rinna kõrgusele ja rusikasse suruma. Viimaks ütle, et nad rusika avaksid ja parema käe teineteisele ulataksid ja naerataksid. Nüüd liigub üks rida edasi, nii et moodustuvad uued paarid, ja sama tegevus kordub.

Mängu mõte on selles, et me kõik vihastume mõnikord, aga me peaksime otsima lahendust ja mitte sellesse vihasse seisma jääma, sest see võib viia mõtlematute ja halbade tegudeni teiste suhtes.

5. Meisterdamine (vt lisa)

Meisterda kett, mille lülidel on kirjas need halvad asjad, mis võivad meid orjuses hoida.

6. Meisterdamine

Pane ajalehest välja lõigatud tähtedest kokku lause „Aga Jumal oli Joosepiga”. Kleebi sellele peale trellid meeldetuletuseks, et Jumal võib meiega olla ka kõige raskemas olukorras.

7. Meisterdamine (vt lisa)

“Ole ettevaatlik!” Meisterdame kollaaži ajalehepiltidega tegevustest ja asjadest, mille puhul tuleks ettevaatlik olla.

8. Meisterdamine

Halvad asjad kaevu! Kleebi kodus pesukauss mingi kiviimitatsiooniga paberiga üle. Võta iga lapse jaoks kaasa paar kivi. Guaššidega kirjutage kivide peale halbu asju. Tooge koos kaussi vesi, visake kivid kaussi, need vajuvad põhja ja ka pahad kirjad ligunevad pealt ära.

Siinjuures tuleks kindlasti lastele rääkida, et meie oma halbadest mõtetest võime ka ilma kivide ja kausita lahti saada, tarvis on palvetada.

9. Laul “Ma tõusen tuhand üles” (Oiku nr.11)

4. LÕPUPALVE/ÜLISTUS:

Mõnikord on meil raske oma pereliikmetega hästi läbi saada. Siis võime meelde tuletada Joosepit ja tema vendi ja palvetada, et Jumal õpetaks ja aitaks meid näidata üles armastust ja hoolt oma lähedaste inimeste suhtes ja mitte teha mõtlematult halba.

Palveta:

Jumal, sina oled kinkinud meile perekonnad ja tahad meid õpetada perekonnas elama. Sina oled kinkinud meile õed ja vennad. Aita meid oma vendi ja õdesid armastada ja oma perekonnaliikmete vastu hoolivad olla. Aita meil teha häid tegusid ja mitte teistele haiget teha, nagu Joosepi vennad seda tegid. Aita meid, Jumal! Aamen.

ÕPPETUND 9: JOOSEPIST SAAB EGIPTUSE VALITSEJA

ESIMENE POOL: TUNNIKS ETTE VALMISTAMINE

1. PEAMINE MÕTE: Jumal oli Joosepiga ka siis, kui Joosepist sai ori. Joosep oskas oma raskes olukorras toime tulla ja Jumal aitas teda, võimaldades tal olla õigel hetkel õiges kohas. Joosep pani tähele Jumala hoolitsust ja oli selle eest tänulik.

2. PIIBLITEKST: 1. Moosese 39-47

Kuldsalm: 1. Moosese 41:41 “Ja vaarao ütles Joosepile: „Vaata, ma olen pannud su kogu Egiptusemaa üle!””

3. PIIBLI TAUSTATEAVE JA OLULISED TERMINID:

Selle nädala Piiblitekst on väga ulatuslik ja viib lõpule loo Joosepist. Samas on see väga huvitav lugu ning lõpeb üksikasjaliku kirjeldusega sellest, kuidas Joosep ja tema perekond taas kokku saavad. Lastele jutustamiseks on oluline panna tähele neid osi jutustusest, mis on omamoodi kõrghetked kogu loos. Joosep pääseb vangikongist välja vaarao ette taas unenägude tõttu (seekord on need küll teiste inimeste unenäod, mida tema suudab Jumala abiga õigesti seletada) ning temast saab kogu Egiptuse valitseja. Tema ülesandeks on nüüdsest valvata kogu maa viljasaagi üle ning seetõttu kohtub ta oma pereliikmetega, kes näljahäda tõttu tulevad Egiptusest toitu ostma. Ta annab ennast neile tunda ning pere saab taas kokku.

Joosepi lugu õpetab meile, et Jumala abiga on võimalik andeks anda. Jumal ootab, et inimesed üksteisele andeks annaksid ja elaksid omavahel rahu ja harmoonias.

1. Moosese raamatu lõpp kõneleb veelkord Jaakobist, kes kõiki oma lapsi õnnistab. Kui ta sureb, siis Joosep matab ta Kaananimaale ja kinnitab oma vendadele veelkord üle, et on neile tõepoolest andestanud. Joosep sureb Egiptuses, kõrges vanuses. Jumala rahvas oma 12 suguharuga on alguse saanud. Jaakobist ja Joosepist loetakse edaspidi ka Jeesuse põlvnemise liini.

Edukas – inimene, kes on saavutanud oma eesmärgid

Tänuikkus – tänamine selle eest, mis on sulle rõõmu valmistanud

Ikaldus – väga halb vilja-aasta, kus saaki peaaegu pole

Lõikus – valminud vilja kogumine põldudelt

Vaarao – Egiptuse valitseja (kuningas)

4. NÄITLIK MATERJAL:

Värviline pilt lisas: Joosep valitsejana jagamas vilja oma perekonnale.

5. ÕPETAJA ISIKLIK VAIKUSHETK:

Sel nädalal vajad oma isiklikku lugemisplaani, et kõik üheksa peatükki läbi lugeda. Kui tahad, loe 1. Moosese raamat päris lõpuni, et Joosepi lugu põhjalikumalt tunda. Loe Piiblit nagu loeksid mingit lugu – tee endale märkmeid oluliste detailide kohta, mida tahad tunnis kasutada.

Soovituslik on lugeda peatükid 39 ja 40 järjest, 41 omaette, siis jälle 42 ja 43 järjest, samuti 44 ja 45 järjest, ja 46 jälle omaette loona.

Kui oled kõik läbi lugenud, vaata oma märkmed läbi ja tee kindlaks, et tead kogu lugu tervikuna. Mõttele sellele, mida Jumal tahab meile (ja lastele) Joosepi loo kaudu õpetada. Kas Jumal on ka sinule isiklikult midagi selle loo kaudu öelnud?

TEINE POOL: ÕPPETUND

1. SISSEJUHATUS:

Tuleta lühidalt meelde Joosepi lugu, mida siiamaani oleme kuulnud. Kirju kuub, erilised unenäod, lemmiklapse seisus, vendade vihkamine, orjusesse müümine.

2. TEEMA KÄSITLUS:

Jutusta lugu:

Joosepi teekond viis Egiptusesse, kus vaarao ihukaitsepealik Pootifar ostis ta endale orjaks. Pootifari teenistusse jäi Joosep mõneks ajaks ja nüüd hakkas ta nägema seda, kuidas Jumal sellises väliselt lootusetus olukorras ometi tema eest kogu aeg hoolt kandis. Peagi oli Joosep võitnud oma isanda usalduse, elas tema majas ja toimetas oma isanda asju väga hästi ja edukalt. Piibel räägib meile koguni, et Jumal õnnistas Pootifari selle tõttu, et Joosep tema juures orjaks oli.

Kas pole hämmastav! Ühe orja õnnistus oli nii suur, et sellest jätkus isandalegi.

Küllap see tähendab ka seda, et Joosep ise oli muutunud. Kirju kuuega uhkeldavast poisist oli saanud asjalik noor mees, kes elas Jumalale meelepärast elu.

Aga ometi ei jäänud kõik nii hästi. Joosepile esitati valesüüdistus ja ta pandi selle alusel vangi.

On ju selge, et ühel lihtsal orjal ei olnud kuigi suurt võimalust ennast kaitsta, kui keegi oli otsustanud teda süüdlaseks nimetada.

Õpetajale: kui tegemist on suuremate lastega, võid julgesti ka selle valesüüdistuse sisust ja olemusest rääkida. Seksuaalsed ahvatlused on tuttavad juba 11-12-aastastele ja on oluliseks teemaks, mida käsitleda. Siin saab Joosepi eeskujuks tuua kui ausa ja kindla loomuga noormehe, kes oskab ahvatluste tagajärgi ette näha ning väärist käitumisest hoiduda, ahvatluse eest lausa põgenedes. Loe täpsemalt 1Ms 39:6-20.

Aga Jumal ei olnud Joosepit maha jätnud – Joosep oli ju olnud kõigiti Jumalale sõnakuulelik ja ta ei olnud tegelikult milleski eksinud. Ja Jumal sai Joosepit ka vanglas aidata ja kurja eest hoida. Tegemist oli kuningliku vanglaga. Vanglaülem pani üsna varsti Joosepit tähele ja nägi, et tegemist on ühe usaldusväärse mehega. Nii sai Joosepist vanglaülema parem käsi – ta aitas, kus vaja, ja korraldas asju ja Jumal laskis kõigel hästi korda minna, mida Joosep ette võttis.

Kord juhtus nii, et Joosep oli vanglaülema korraldusel teenimas kaht väga tähtsat vangi, kes ootasid kohtuotsust oma edasise saatuse kohta. On ju huvitav mõelda, et kuninglikus vanglas võivad ka vangidel teenijad olla! Nii see seal kuninglikus vanglas igatahes oli. Iga päev neid vange nähes ja teenides õppis Joosep neid päris hästi tundma, sest nad ootasid oma kohtuotsust tükk aega. Need tähtsad vangid olid vaarao isiklik joogikallajate ülem ja isiklik pagarite ülem.

Ühel hommikul, kui Joosep jälle nende kongi astus, nägi ta mõlemat väga nukra näoga ja küsis neilt, mis on juhtunud. Selgus, et mõlemad olid näinud sel öösel väga selge unenäo, mille kohta nad olid kindlad, et see peab midagi olulist tähendama. Aga nad ei suutnud kuidagi välja mõtelda, mida nende unenäod tähendasid.

Huvitav on see, et Joosep ei kiirustanud nende unenägusid seletama – ta ütles neile kõigepealt: „Eks seletused ole Jumala käes?”

Aga ta oli valmis unenäod ära kuulama ja Jumala abiga pakkus välja ka seletused. Edasine asjade käik näitas, et need seletused olidki õiged. Pagar hukati kolme päeva pärast, joogikallaja aga pääses vabadusse ja sai tagasi oma endise ameti.

Aga Joosep istus endiselt vangis. Möödus kaks pikka aastat.

Nüüd juhtus nii, et vaarao nägi ühe väga omapärase unenäo, mille suhtes ta oli kindel, et see midagi olulist tähendas. Aga mida? Kõik Egiptuse ennustajad ja targad toodi tema ette, aga ükski neist ei suutnud vaarao unenägu lahti seletada.

Mure oli suur. Kogu õukond mõtles, kuidas vaaraod aidata. Ja nüüd tuli joogikallajate ülemale äkitselt meelde see heebrea noormees, kes teda vanglas teenis ja tema unenäo tookord nii õigesti ära seletas.

Ta tundis oma südames, et peab seda kohe vaaraole ütlema. Tegelikult ta ju isegi lubas kaks aastat tagasi, et tuletab vaaraole meelde selle noormehe rasket saatust, kes süütult vangis istub...

Joogikallajate ülem tormas vaarao juurde ja rääkis oma loo. Ehk on veel lootust! Ehk on see noormees ikka veel sealsamas vangikongis?

Sedamaid saadeti Joosepile järele, tal lubati habe ära ajada ja puhtad riided selga panna ning viidi siis vaarao ette. Kui nüüd vaarao ütles, et on kuulnud, nagu oskaks Joosep unenägusid seletada, vastas Joosep taas: „Mitte mina! Küllap Jumal annab vaaraole õige vastuse!”

Õpetajale: vaarao unenäo ja Joosepi seletuse võid lugeda ette otse Piiblist, 1Ms 41:17-36. See on hea ja selge tekst, mis ei vaja pikki kommentaare. Võid selle ka oma sõnadega ümber jutustada; aga võid ka unenägude üksikasjad vahele jätta ja minna looga edasi nii:

Jumala abiga seletaski Joosep nüüd vaarao unenäo, aga vähe sellest – ta andis ühtlasi vaaraole ka selge soovitus ja plaani, kuidas riiki juhtida ja rahvast toita, kui on ette teada, et edaspidi on tulemas nälja-aastad ja ikaldus. Vaarao oli jahmunud noormehe selgest mõistusest ja oskusest selliseid pikaajalisi plaane teha kogu suure riigi heaks. Kõik juuresolijadki olid sellest jahmunud.

Vaarao seletus oli lihtne: selles noores mehes on Jumala Vaim. Jumal ise on talle teada andnud, mida teha. Paremat juhti oleks raske leida! Ja nii otsustas vaarao: nüüdsest on Joosep teine mees riigis vaarao järel ja kannab hoolt viljasaagi eest kogu Egiptuses.

Kolmekümneaastasena oli Joosep nüüd saanud Egiptuse valitsejaks. Ta pidi sõitma vaarao tõllaga, ta kandma vaarao pitsisõrmust ja kogu rahvas pidi teda kummardama. Vaarao andis talle naiseks preestri tütre ja neile sündis peagi kaks poega.

Esiolgu olid Egiptuses külluseaastad, seitse eriliselt head aastat, ja Joosep nägi suurt vaeva, et kogu saak hoolega aitadesse panna ees ootavate nälja-aastate tarbeks. Seitsme aasta pärast tuligi kätte ikaldus ning ümberkaudsetest maadest hakati tulema Egiptusesse toitu ostma. Tulid ka Joosepi vennad. Ühel päeval kummardasid kümme venda Joosepi ees maani.

Kas te mäletate veel Joosepi unenägusid sellel ajal, kui ta noore poisina kirju kuuega Kaananimaa väljadel ringi jooksis? Vaevalt, et ta vahepealsel ajal ise palju nende peale mõelnud oli. Aga küllap need unenäod tulid talle nüüd meelde, kui ta oma kummardavate vendade peale vaatas.

Vennad ei tundnud teda muidugi ära. Palju aastaid oli möödunud. Keegi neist ei tulnud selle peale, et Egiptuse võimas ja väarikas valitseja võiks olla nende põlatud ja orjusesse müüdüd väikevend.

Õpetajale: mõtle hoolega läbi, kas ja kui palju sa räägid sellest, kuidas Joosep oma vennad proovile pani enne seda, kui ta ennast neile tunda andis. Sellest on raske rääkida ja sa pead olema kindel, et lapsed õigesti aru saavad: Joosep ei tee seda mitte selleks, et oma vendadele „tagasi teha” või neid kiusata kättemaksuks selle eest, mida nad kunagi temaga tegid; Joosep tahab teada, kas vennad on muutunud; ta kuulab, millest nad omavahel räägivad, kuidas nad omavahel suhtlevad, kas nad kahetsevad temaga tehtut, kas nad hoolivad üksteisest ja oma perekonnast. Loe sellest kõigest 1Ms 42:9-44:34 ja püüa iseendas selgusele jõuda, mis tegelikult toimus. Võid rahulikult selle osa ka vahele jätta.

Alles teisel korral, kui vennad taas tulevad toitu ostma, annab Joosep ennast neile tunda. Vennad on esmalt kohkunud; neile on selge, kui suur võim Joosepi käes on ja kui suured võimalused on tal kättemaksuks. Aga Joosep pakub hoopis lepitust. Joosep räägib nende kõigiga sõbralikult ja kinnitab, et kuigi nende poolt oli tookord tegemist halbade kavatsustega, on kõikvõimas Jumal suutnud selle kõik heaks pöörata.

Joosep ütleb neile: „Teie elu säilitamiseks läkitas Jumal mind eele!” Ta on õppinud nägema Jumalat oma elus ja uskuma, et Jumalal on oma hea plaan, mida ükski inimlik tegu – ka väga kuri tegu – ei saa tühjaks teha.

Joosep kutsub nüüd kogu oma pere Egiptusesse elama ja isa Jaakobiga kohtumise rõõm on eriliselt suur rõõm.

3. TEGELUSED:**1. Küsimused**

Kelle teenistusse müüakse Joosep Egiptuses? (*Vaarao ihukaitsepealiku Pootifari teenistusse.*)

Kuidas Joosepil Pootifari teenistuses läheb? (*Pootifar usaldab teda ja Jumal õnnistab teda.*)

Miks satub Joosep vanglasse? (*Valesüüdistuse tõttu.*)

Kuidas Joosepil vanglas läheb? (*Vanglaülem võtab ta oma abiliseks ja hindab teda väga.*)

Kelle unenäod Joosep vanglas seletab? (*Vaarao joogikallajate ülema ja pagarite ülema unenäod.*)

Kuidas jõuab Joosep vaarao ette? (*Vaarao näeb unenäo, mida keegi ei suuda seletada.*)

Joogikallajate ülemale tuleb meelde, et Joosep seletas tema unenäo, ja ta räägib sellest vaaraole.)

Mida Joosep vaaraole veel räägib, lisaks unenäo seletamisele?

(Ta pakub välja plaani rahva toitmiseks nälja-ajal.)

Mida vaarao Joosepiga teeb? (*Paneb ta valitsejaks kogu Egiptuse üle.*)

Miks Joosepi vennad Egiptusesse tulevad? (*Toitu ostma.*)

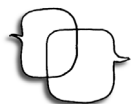
Mida nad teevad, kui nad Joosepi juurde jõuavad? (*Kummardavad maani.*)

Kuidas Joosep nendega käitub?

(Alguses ei anna ennast neile tunda, aga pärast on sõbralik ja annab neile andeks.)

Kuidas Joosep seletab oma elukäiku?

(Ta ütleb, et Jumal on teda Egiptusesse saatnud, et vendade elu päästa.)

2. Arutelu

Suuremate lastega võid arutleda andeksandmise ja andekspalumise üle. Kas andeks anda saab ka siis, kui teine andeks ei palu? Kuidas me aru saame, kas sellel, kes andeks palub, on tõepoolest kahju sellest, mida ta tegi? Mis siis saab, kui me vastame: „Ma ei anna sulle eluilmaski andeks?” Võid paluda lastel rääkida, kuidas nad on kelleltki andeks palunud ja ära leppinud.

3. Meisterdamine (vt lisa)

Krooni meisterdamine.

4. Meisterdamine (vt lisa aastast 2005 Kiriku sünd, õppetükk 5)

Tõlla (vt 1Ms 41:43) meisterdamine.

5. Meisterdamine (vt lisa)

Meisterdame kotiriidest ruumilise pildi.

6. Mõistatus (vt lisa)

Suur ristsõnamõistatus kogu materjali kohta.

7. Laul “Võin olla Isa armas laps” (vt lisa)

4. LÕPUPALVE/ÜLISTUS:

Palveta:

Jumal, tänu sulle kõigi nende lugude eest, mida me Piiblist leiame. Aita meil meeles pidada kõike head, mida oleme õppinud nende vanade lugude kaudu. Aita meil tähele panna ja uskuda, et sina oled alati ja igal pool meie juures. Aita meil meeles pidada, kui tähtis on teistele andeks anda – sest sina oled ka meile meie eksimused andeks andnud.

Täname sind oma kiriku ja pühapäevakooli eest. Aita meil elada sellist elu, millest sinul oleks hea meel. Aamen.